

מדינת ישראל

נושרדי הממשלה

משרד

10

7

18987 א 7

23.9.20

תיק מס'

מחיר

4431/9-א

מדינת ישראל

שם תיק: ארצות הברית 7ג

מזהה פיו: 4431/9-א

מזהה פריט: R00046mj

כתובת: 2-111-1-8-8

28.07.2020

תאריך הדפסה

דף: 1	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	יחידות:
מתור: ---		סוג כסחוני:
א ל :	ארכל 2	תז"ח:
ד ע :	אירופה 2, השגריר הלסינקי	שומר 231800
מאת :	יוחנן כיון נאו"ם	נר :
		0638
		נ.נ.בוק - כאן

פגישת ס/רוהם ושה"ח פרס עם שה"ח פינלנד - קלווי סורסה, נכחו השגריר ושני יועצים, מצידנו יוחנן כיון, יחזקאל ברנע ואהוד גוף.

שה"ח פרס סיפר על המפגש עם שה"ח ברה"מ והנסיונות לקידום ההבנה והיחסים. שיחות אהב-ברה"מ עשויים לכלול גם המזה"ת וזו הזדמנות לקדם תהליך השלום. הסכיר עמדתנו בנושא.

שה"ח פינלנד סיפר שפגש שה"ח המצרי ושמע גם ממנו בנושא.

שה"ח פרס הסכיר עמדתנו בנושא משלחת ירדנית פלסטינית ועמדות ברה"מ בנושא הועידה הכי"ל-מסכימים שאל לועידה לכפות פתרון כוונתם כשהם טוענים ל"תפקיד מעשי". סיפר כי שה"ח שוורדנאצה קרא מן הכתב עמדתם ^{היא} ~~בנושא~~ (אין זה זמינה אף מלחי פוליטי (סרדב)).

שה"ח הפיני העיר כי העובדה שקרא ^{היא} בשל רצונו להדגיש השינויים בעמדתם, כרוך לו שאש"פ אינו חשוב לרוסים, אך חשוב לסורים.

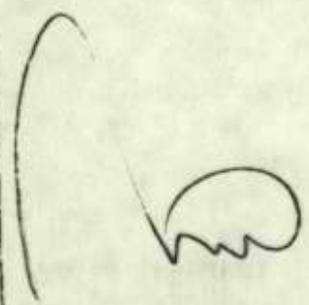
שה"ח פרס הסכיר כי קואליציה רוסית ^{סורית} אש"פ מסוכנת ביותר לירדן.

שה"ח פינלנד סיפר על הקואליציה והמצע הפנימי המדיני והכלכלי בפינלנד.

שה"ח פרס הודה לפיני על סיוע בנושא ההצבעה על כתב האמנה שלנו, והפיני כירך על ראש השנה.

השיחה בכללותה התנהלה באווירה חורגת בידידות ובגילויי הלב שלה.

נאום

דף: 1	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	חטיפות:
מתור: 4		סוג כסחוני: שמור
א ל: לשכת שה"ח	תז"ח: 2311-	גר: 0609
ד ע: אמל"ט 2, ארכ"ל 2, השגריר ברזיליה (למכרכם 840 חוזם 1460)		
מאת: יוחנן בייך, נאו"ם		

שיחת ממרה"מ ושה"ח עם שה"ח ברזיל ABREU SODRE. נכחו שגברזיל לאו"ם, סגנו ומתורגמן מפורטוגזית. מצידנו יוחנן בייך, אורי סכיר ואהוד גול.

שהח פרס: עקבנו אחרי נאומך ואחרי ההתפתחויות בברזיל: דמוקרטיזציה ומאבק באינפלציה שגם אנו נאבקים בה זה שנים. אנו מודים על הזמנתכם לביקורי - מקווה שנוכל לבצע בקרוב. מתאמים עתה הזמנים באמצעות נציגינו. אנו יכולים עתה לשוחח על מז"ת או אמל"ט - נראה שאני מעוניין בעיקר לשמוע על אמלט ואתה על המז"ת.

שה"ח ברזיל: דאגתנו העיקרית עתה היא בנושאי פנים. אתם כמונו בעייתכם הפיתוח תוך האילוצים הבי"ל המגבילים הפיתוח. ברזיל מנסה לפתור בעיות דומות לאלה של ישראל כגון האינפלציה. מקווים שבעתיד הקרוב נוכל להשתלט על תהליך האינפלציה - ובעיות חובות החוץ והפנים. אנו מנהלים מו"מ עם בעלי החוב החיצוני מאמין שנוכל לפתח הצמיחה ולפרוע חובותינו - אך נוכל לשלם רק אם תהיה צמיחה.

יחסינו ההדדיים: המאזן המסחרי לא מאוזן. הייתי קודם יו"ר לשכת המסחר ברזיל-ישראל ואני רוצה להיות גלוי - אנו מעודדים ברזילאים לסחור עם ישראל, אך לטובת יחסינו יש לדאוג לאיזון יתר של המסחר. יש לנו התחייבויות לעולם הערבי ממנו אנו מיבאים רוב הנפט, ואילו יחסינו עם ישראל מוגבלים. עלינו לפתח את היחסים הבינלאומיים.

שה"ח פרס: ידוע לי שהיית יו"ר לשכת המסחר ישראל-ברזיל ופעלת לפיתוח יחסינו ההדדיים. אני מאמין שניתן לשפר הרבה לא רק בתחום המאזן המסחרי, אחרי הכל ברזיל היא מעצמה כלכלית ויש לה הישגים עצומים בתיעוש, במחקר ובמדע. נוכל לפתח שת"פ בתחומים אלה וכן בחקלאות. לישראל נסיון בשטחים אלה שנוכל לחלקו. היו לנו כמה מבקרים מברזיל - בין השאר ממדינת סאו פאולו, עיתונאים **העוקב** בריטו ואחרים. יחסים טובים עם ישראל אינם צריכים לפגוע ביחסים עם מדינות ערב - להיפך - כיום המצב הוא שמפיקות הדלק מחפשות קונים ולא להיפך.

2/...

חיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 2
סוג כטחוני:		מתוך: 4
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
0609		מאת :

- 2 -

המצב הקשה כיום הוא שאתם מיצרים והאמריקנים והאירופים קובעים, המחיר, וזהו מקור הגרעון. אנו מבינים בעייתכם.

ביקרתם לאחרונה במצרים - יחסינו עימם די טובים. אנו קונים דלק גם מהם. כרזיל יכולה לקחת חלק בהשלמת המז"ת ובדמוקרטיזציה של אמל"ט. אתם זקוקים לדמוקרטיה ואנו לשלום.

בנושא השלום: - השלום בינינו למצרים הוא כן 10. אינו שלום מושלם - אך כולנו יודעים שטוב שלום לא מושלם ממלחמה מושלמת. יש מסחר וחליפין - והעולם הערבי מתחיל לחזור אל מצרים. ירדן היא הבאה בתור. יש בינינו הגבול הארוך ביותר אלא שבינינו עומדת גם הכעיה הפלסטינית. אנו רוצים לפתרה. איננו מאמינים שיכולים לפתרה ע"י כוח צבאי שלנו או ע"י טרור מצידם. שנים רבות חיפשנו פתרון לפני פתיחת המו"מ, ומצאנו שהטוב ביותר שהישגנו הוא אי הסכמה אחת אחרי השניה. כל תכנית שהוצעה לא סיפקה אחד מן הצדדים. ארבעה אישים כבר קיבלו פרס נובל על תרומתם לשלום במזה"ת; להם יש פרס ולנו אין שלום. הגענו למסקנה שיש לשנות את הסדר: - יש לפתוח במו"מ לפני התכנית ולא להיפך. סדר זה מקובל על מצרים, ירדן, מרוקו, פלסטינים מתונים רבים, ארה"ב וישראל. הסכמנו להתחיל במו"מ בילטרלי עם משלחת ירדנית-פלסטינית. הירדנים רוצים שלפני שנתחיל במו"מ תהיה פתיחה של ועידה בהשתתפות חמש הקבועות במועביט למעשה הגענו להסכם עם שלוש מתוך ה-5. דהיינו שהועידה תפעל כשדכן ותביא הצדדים יחד, תטייע להם אך לא תתערב במו"מ או תכפה פתרון. יש לנו עדיין חילוקי דעות עם בריה"מ. הם מסכימים שאין לכפות פתרון, אך סבורים שעל הועידה לשחק חלק פעיל יותר - שעליה להיות סמכות. לא ברור לנו לגמרי לפי המילון הרוסי למה בדיוק כוונתם, אך הסברנו מה עמדתנו: - כמו בנישואים עליכם להיות השדכנים, אך לא לישון כאותו חדר אם המשודכים. הסיכוי הוא

3/...

דף: 3	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	זחיפות:
מתור: 4		סוג כסחוני:
א ל:		תז"ח:
ד ע:		נר:
מאת:		0609

- 3 -

שיהיה עלינו לתווך בינם לבין האמריקנים ולא שהועידה (שחבריה אינם מסכימים ביניהם) תתווך בינינו לבין ירדן.

אנו מנהלים מו"מ עם הרוסים. הם מעלים מעין פתיחות. הם זהירים מאד ואיטיים. אולי אינם ממהרים כמו ארה"ב וכמונו. אולי הם סבורים ש-1988 - שנת בחירות בארה"ב וכישראל - טובה יותר מבחינתם.

ההסכמים על פירוק חימוש וזכויות אדם משפרים האוירה ואנו מנסים לשוחח עם הרוסים בלשון פחות פורמלית.

שלושת החודשים הקרובים חשובים ביותר ביחסים בין ארה"ב לבריה"מ. יש להם 3-4 נקודות מרכזיות לשיחות: אמלט-ניקדגואה; לא נראה שהושג הרבה; אפגניסטן; הרוסים אומרים שמוכנים לסגת; המפרץ; לשני הצדדים, ארה"ב ובריה"מ, אין עמדות כרויות. בריה"מ רוצה לשפר יחסיה עם איראן. מה שארה"ב עושה עם אניות הם מנסים עם דיפלומטים. עם זאת הם מאד לא מאושרים מחומיני. יש מליוני מוסלמים בבריה"מ והחומיניזים מהווה בעיה עבורם. הדבר דומה לאותה אם יהודיה שהתפללה לכפ"ר חס".

שה"ח ברזיל: המזה"ת הוא סבך שקשה להתירו; בעיות דת, לאום וטריטוריה. תפקיד הדיפלומטים להתיר הסבך, יש להדגיש הטווח הרחב שפתוח למו"מ.

ברזיל רוצה לסייע בפתרון הבעיות בין ישראל לשכנותיה. יתכן והבנה בין המעצמות תביא גם לרגיעה באיזורכם. אני היום יותר אופטימי מבעבר לגבי סיכויי השלום במזה"ת. שאלת פלסטין: אני סבור שראוי למצוא טריטוריה עבורם, שכן הם גורם המכביא למתיחות באיזור. אנו מבינים בעית ישראל, אך הם גם כן רוצים מולדת. קבוצות טרור מנצלות מצבם של הפלסטינים .....

שה"ח פרס: אנו לא מעלימים עין מבעית הפלסטינים. איננו רוצים לשלוט בהם. יש למצוא פתרון, אך הבעיה העומדת בפנינו היא לקבוע מה הוא הפתרון הטוב ביותר.

אישור:

שם השולח:

תאריך:

ת"פ:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 4
סוג כסחוני:	טופס מברק	מתור: 4
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
0609		מאת :

בירדן הפלסטינים הם רוב, וירדן היא בסיסית מדינה פלסטינית. רה"מ ורכים מחברי הפרלמנט הירדני הם פלסטינים, ביש"ע - הפלסטינים ברובם הם אזרחי ירדן, לכן אנו מאמינים שמו"מ יש לנהל עם ירדן יחד הם הפלסטינים. שום פלסטיני לא יוותר על דרכו הירדני ויש לפתור בעייתם במסגרת הסדר עם ירדן. אין מקום למו"מ עם אש"פ וגם ירדן לא הצליחה במו"מ עמו.

מסכים עמך שיש היום יותר מקום לאופטימיות. סיימנו מלחמה בלבנון, אנו הולכים לבוררות על טאבה וכל ראשי העיר ביש"ע הם ערבים.

אנו מכינים הקרקע למו"מ. המינהל ביש"ע מונה כ-10000 איש מהם רק 200-100 ישראלים. הם מנהלים היום את עצמם. העם היהודי ב-4000 שנות קיומו לא שלט כעמים אחרים ואיננו רוצים שמצב זה ישתנה.

אנו מקווים שחלק מהצבעותיכם באו"ם ישתפר ושתהיו יותר אובייקטיביים בהצבעותיכם. כמו כן אנו מקווים שהסחר ההדדי יתפתח וכן שיתוף הפעולה ההדדי. ברזיל היא תקווה לרבים בעולם הצופם בתהליך הדמוקרטיזציה ויציאת הצבא מהפוליטיקה. כולנו נוכחים שכלכלה בסופו של דבר חשובה יותר ממדיניות והיא העונה לציפיות האזרחים.

לארה"ב כיום האתגר הכלכלי היפני הוא אולי בעיה יותר רצינית מהכוח הסובייטי. עלינו הדיפלומטים ללמוד כנראה לעסוק יותר בכלכלה.

שה"ח ברזיל: מסכים שהעיקר כיום הוא הפיתוח הכלכלי והטכנולוגי המשולבים זה בזה ויוצרים היכולת לצמיחה במדינות המתפתחות. על ברזיל לספק 1.4 מליון מקומות תעסוקה חדשים מידי שנה, והיינו דרושה צמיחה כלכלית עצומה; לכן עלינו לענות תחילה על בעיית החוב הפנימי והאינפלציה שנוכל לפרוע את החוב החיצוני.

השר חזר על הזמנתו לביקור שה"ח פרס יתקשר ^{כדי} הזמן. אולי בנובמבר?

"ביקור יתרום רבות לפיתוח יחסינו ההדדיים הטובים" אמר, תקווה שסכסוך המזה"ת ימצא פתורו. חזר על הגדרת שה"ח פרס טוב שלום לא מוצלח ממלחמה מוצלחת.

אורת השיחה כולה היתה ידידותית, נינוחה ואופטימית.

מדינת ישראל

7/9/33

תאריך

היינארט

אל: ~~כ"א~~

מאת: לשכת ראשי-הממשלה.

כ"ג נוסח המלך - היקוטנים הי'תופי
(האזכרתי בקצת באמצעות הי'תופי).

א/רוה

DRAFT RESOLUTION ON
THE MIDDLE EAST PEACE PROCESS

American Jews and Israel

Concern for the well-being and safety of the people of Israel is a matter of paramount importance to American Jews and Jews throughout the world. That urgent concern motivates this resolution.

Quite properly, American Jews are reluctant to differ publicly with the Government of Israel on issues relating to the physical security of Israel. The primary rationale for such restraint is that the costs and consequences of Middle East policies fall most heavily upon those who reside in Israel and have invested their lives in the creation and maintenance of the State of Israel. For them, choices as to how to pursue peace are existential: literally and directly such choices affect the terms of their existence.

While American Jews, 6000 to 9000 miles away, are not similarly at risk, in a profound sense the stakes are likewise existential for us. The identities of most American Jews are so tightly intertwined with the re-emergence in our time of the United Jewish Communities, that Israel's destruction as a Jewish, democratic, independent State, would skew beyond recognition our own identities and those of our progeny. It would extinguish much of the meaning of our lives.

When a decision concerning the peace process is clearly enunciated by an Israeli government, the case for restraint by

Jews elsewhere is compelling. It is less compelling, however, when--as now--the Government of Israel is itself divided and deadlocked over how to approach the peace process.

Israel currently confronts a series of complex and difficult decisions. We know the wrenching debate and painful self-reflection taking place within Israel in an effort to define and implement a prudent and just course towards peace. Because of our deep engagement with the people of Israel and with their fate, we think it appropriate and necessary in the present stalemate to participate in the current historic debate.

The Current Situation

For the past twenty years, Israel has administered the territories in the West Bank and Gaza, an area now populated by 1.5 million Palestinian Arabs. The occupation has been relatively benign: certainly Palestinian Arabs in these territories enjoy a degree of personal and communal freedom virtually unknown elsewhere in the Arab world, and a level of economic prosperity unattainable under Jordanian rule.

However, the authoritarian and repressive political cultures of the Arab world are hardly the standard to which Israel should aspire. Israelis in the West Bank and Gaza are perceived as hostile occupiers. And continued Israeli rule of a resentful Arab population must lead to repressive measures that, in the long run, cannot but distort and corrupt the values we associate with a Jewish state.

Judaism holds that humankind was fashioned in the image of our creator and is endowed with infinite worth and dignity. The

Jewish commitment to personal dignity, to human freedom, to social justice and to the rule of law all argue against the permanent governance of another people by a Jewish state. As the prophets of Israel declared with such passion and pathos, the abandonment of Jewish values leads not to strength and tranquility but to national disintegration and exile.

The Demographic Problem

Recent studies indicate that Arab population growth will rapidly transform "Greater Israel"--Israel plus the West Bank and Gaza--into a de facto bi-national state, politically and culturally. The most reliable projections by Israeli demographers conclude that an Israeli child born today can expect to enter high school in a land in which the Arab population virtually equals the Jewish population--it is that soon. If no significant political adjustments are effected, the demographic imperatives will force Israel at that time, if not before, to choose between becoming a non-Jewish state or a non-democratic state. Neither choice is acceptable.

The proposal that the Arabs of the occupied territories be granted full Israeli citizenship is both unrealistic and impractical. It is simply not practical for a Jewish state to grant full citizenship to an Arab population that in two decades may equal or surpass Israel's Jewish population. Jews would become a minority in their own land, and the vision of a Jewish state would be rendered meaningless.

Those who accept either permanent disenfranchisement of a large alien population within an enlarged Jewish state, or the

"transfer" of that population out of the West Bank and Gaza, are clearly out of touch both with democratic and Jewish values.

The commitment which motivates our concern is not only to Israel as a place of sanctuary and refuge for Jews, but to Israel as a democratic Jewish state where the aspirations and ideals of the Jewish people can be embodied and made real. At a minimum, such a commitment entails that--with due regard for its security--Israel pursue every opportunity to create a just governance for all its residents.

The Quest for Peace

The quest for peace has been a constant of Jewish life and tradition. The success of that quest in the Middle East has been hampered by Arab intransigence and obdurate refusal to accept the legitimacy of a Jewish state in the area. But the fact of that refusal must never become a reason for abandoning or diminishing our own pursuit of peace.

Large numbers of Israeli and American Jews are convinced that there are realistic alternatives to the status quo that would enhance Israel's security and would avoid the demographic and other dangers of continuing an unavoidably hostile occupation. A position that calls for maintaining the status quo or the annexation of the occupied territories severely hampers the development of such alternatives.

International Peace Conference

We believe the proposal for an International Peace Conference deserves much more serious consideration.

We understand and agree with the preference of many Israeli leaders for bilateral negotiations with Jordan under the aegis of the United States pursuant to the Camp David process. That approach has many advantages over the proposed International Peace Conference, and if it were available as a political reality it would be the preferable course to follow. Unfortunately, King Hussein has made it clear that he requires an international "imprimatur" to protect him from PLO extremists--and will engage in tentative negotiation with Israel only in the context of an international forum sponsored by the five permanent members of the UN Security Council: The U.S., the U.S.S.R., Great Britain, France and China.

On the other hand, the written understandings reached between Foreign Minister Peres and King Hussein and the safeguards they contain have not been adequately stressed or acknowledged. These understandings propose that as a prerequisite all prospective conveners will be obliged to recognize Israel, that it will be made unequivocally clear from the start that the essential purpose of the conference is to legitimate direct negotiations between and among the most interested parties; and that referral to the conveners of any issue for resolution will require the consent of all parties to the direct negotiations. In addition, Israel has made clear that as a prerequisite for participation the Soviet Union will be obliged to restore diplomatic relations and liberalize Jewish emigration.

If these conditions can reasonably be assured, we believe that the international conference satisfies in sufficient measure

Israel's insistence over the past 39 years that peace can be achieved only in direct, face-to-face negotiations. In order to initiate a move toward peace, and end the pervasive and tragic belligerency in the Middle East, we believe that achieving these conditions and the subsequent convening of such a conference should be energetically pursued.

If the International peace Conference is convened on these terms, then the risks to be evaluated are risks of having to leave the conference table and suffer condemnation as the party that broke up the conference. These risks may be public relations risks; but they are not security risks and they do not outweigh the substantial benefits that direct negotiations even under an international conference might bring: namely, genuine movement toward peace, the crafting of a consensual set of compromises, whether territorial or functional, that would remove the stigma and opprobrium suffered by an embattled occupier, and the relief of Israel and its supporters from the anguish involved in the daunting choice between a non-democratic repressive state and a non-Jewish bi-national state.

We offer our views with a sense of modesty appropriate to our awareness that we are not as directly accountable as are Jews in Israel. Nevertheless, we are persuaded that the risks, both to Israel and to ourselves, of announcing our views are far less than the risks of remaining silent and external to this historic debate.

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem

September 23, 1987.

Dear George,

I was very touched by your greetings for Rosh Hashanah, and share your confidence that our partnership "for peace and prosperity" will continue and grow ever stronger. This is our most ardent desire.

You have demonstrated that it is possible to accomplish great results by perseverance and painstaking direct negotiations. I sincerely hope that your efforts to reduce the dangers of global war will be crowned with success. America's resolute stand against terrorism and piracy at sea or in the air is worthy of a nation that sets an example in the fight for freedom and justice.

It will be one of our principal national tasks to intensify our efforts on behalf of the Jews in the Soviet Union, who were greatly encouraged by your words and deeds on their behalf, especially in the last year.

We hope that in our New Year we shall, with your understanding and support, continue to work for peace and strengthen our economy.

Shulamit and I send warmest greetings to Mrs. Shultz and you. May you be blessed with good health and strength to continue your distinguished services for your people and for the freedom and peace of the world.

Yours sincerely,

Yitzhak

The Honorable George P. Shultz
Secretary of State
WASHINGTON DC

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

** נכנס **

**

**

**

פרזום: 16335/9

אל: המשרד

מ-: בני, נר: 638, תא: 230987, זח: 1800, דח: נר, טג: ש

נד: 8

ממור/רגיל

אל: ארבל 2.

וע: אירומה 2, השגריר הלסינקי, נ. נוביק-כאן.

מאת: יוחנן ביין נאו"מ

מגישה ט/ורה"מ ושה"ח פרט עם שה"ח מינלנד - קלווי
סדרסה. ננחו השגריר ושני יועצים, מצידנו יוחנן ביין
יחזאל בונע ואהוד גרל.

שה"ח פרט. סיפר על המפגש עם שה"ח ברה"מ והנסיונות
לקידום ההבנה והיהחסיס. שיחות אהב-ברה"מ עשויות לכלול
גם המזה"ת וזו הזדמנות לקדם תהליך השלום. הסביר
עמדתנו בנושא.

שה"ח מינלנד. סיפר שפגש שה"ח המצרי ושמע גם ממנו
בנושא.

שה"ח פרט. הסביר עמדתנו בנושא משלחת ירדנית פלסטינית
ועמדות ברה"מ בנושא הועידה הבי"ל - מסכימים שאל
לועידה לנכוח פתרון אך לא ברור מה כוונתם כשהם טוענים
ל"תפקיד מעשי". סיפר כי שה"ח שורוזנאצה קרא מן
הכתב עמדתם בנושא זה (שאין בה עמידה על משלחת פלסטינית
נפרדה).

שה"ח הפיני. העיר כי העובדה שקרא היא בשל רצונו
להדגיש הפיניות בעמדתם. ברור לו שאש"פ אינו חשוב
לרוסיים, אך חשוב לסוריים.

SECRET

SECRET

**
**
**

SECRET
SECRET
SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שק"י ח פרט. הטביר בני קואליציה רוסייה-סוריה-אש"ף מסוכנת
ביותר לירדן.

שק"י ח מינלנד. סיפר על הקואליציה והמצע הפנימי המדויק
והכלכלי במינלנד.

שק"י ח פרט. הדוח למיני על סיוע בנושא ההצבעה על כתב
ההאמנה שלנו, והמיני בירך על ראש השנה.

השיחה בכללותה התנהלה באווירה חורגת בידידותיות ובגילוי

אוי"מ-ביין

חפ: שחח, רהמ, מנכל, ממנכל, סמנכל, אירא, אירב, אירג, ארבל, ממד

משרד החוץ - מחלקת הקשר
תל אביב - 1980

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF DALLAS, BEING THE PLACE WHERE SAID DEED WAS MADE.

BEFORE ME, the undersigned authority, on this day personally appeared _____, known to me to be the person whose name is subscribed to the foregoing instrument, and acknowledged to me that he executed the same for the purposes and consideration therein expressed.

GIVEN UNDER MY HAND AND SEAL OF OFFICE this _____ day of _____, 19____.

My Commission Expires _____

NOTARY PUBLIC

My Comm. No. _____

שטר

נכנס **

**

**

**

חוזם: 9,16050

אל: המשרד

ט-ה: אג, נו: 143, תא: 230987, זח: 1400, זח: ר, טג: ש

נד: 8

שמור/רגיל

אל: ארבי'ל 2

זע: אירופה 1

מאת: פגרידות האג / מגידו

עצרת האו"ם ה-42.

פיחה עם אינגלס מנהל המחלקה לנושאים המדיניים באגף ארבי'ל. להלן מהערות בן שיחי לנושאים שהעליתי.

א. דרך הצבעתם נקבעו כמעט ללא יוצא מן הכלל ע"פ תאום עם ה-12.

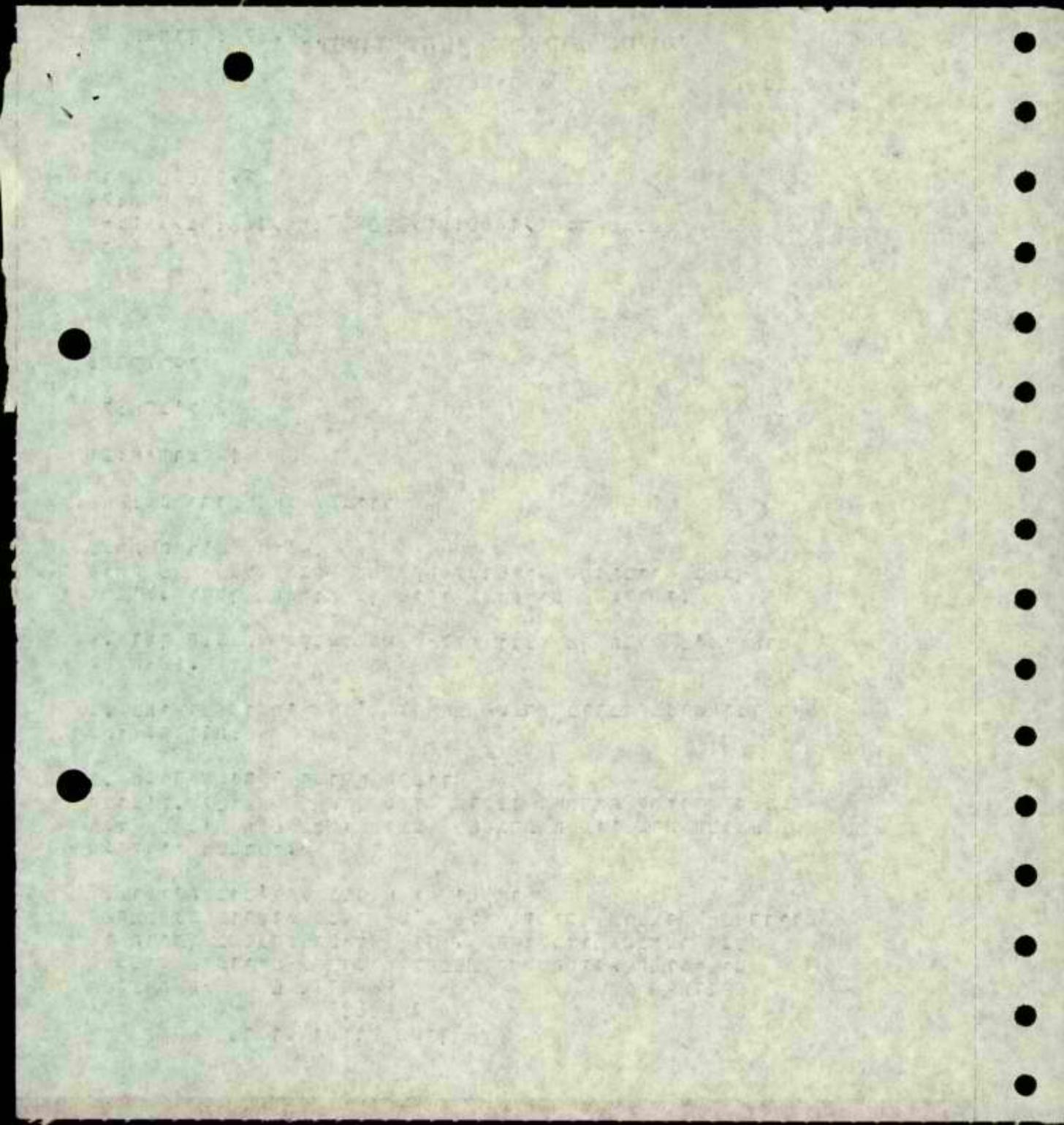
ב. בהיארט מומחי האו"ם לקראת העצרת נדונו בנושאינו רק פתי נקודות:

1. הכור העירקי בנושא העידה הבינ"ל. לנושא הראשון עמדה הולנד ואחרות לחזור להצבעה הגד אם כי חשש כללי הרבה במסגרת ההתייעצות הנובע מגילויי ועברו.

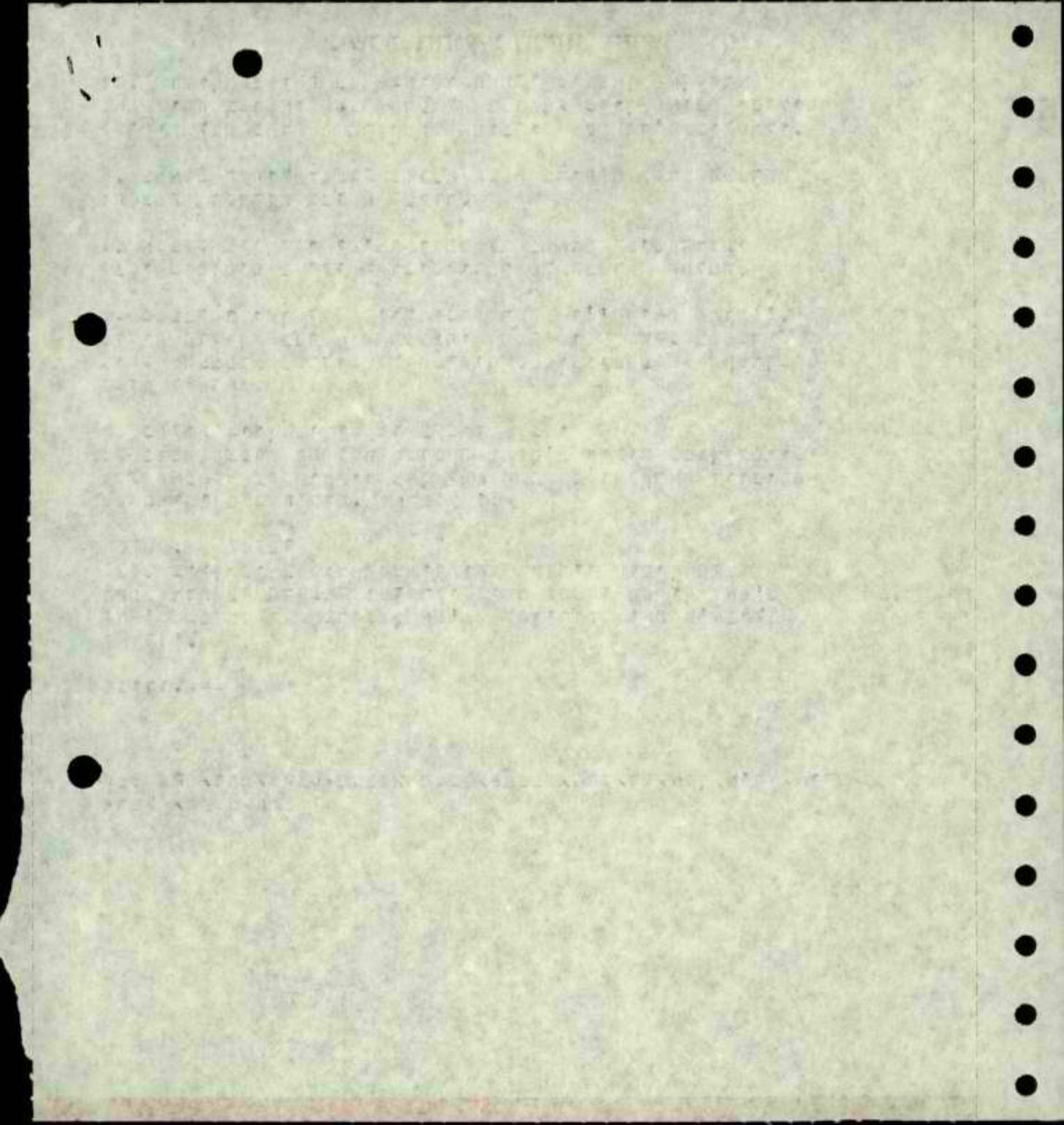
2. ועידה בינ"ל, בנושא זה ימקדו השתתף לב מיוחדת לבסוף ע"מ שלא יזכיר תוצאות אפשרויות על הדיון במסגרת ועידה זו. ההולנדים הציעו לנסות להכניס שינויים-תיקונים להצעת החלטה זו, המדגישים חשיבות ה- PRACTICAL IMPULSE

לקראת בינוס ועידה מעין

משרד החוץ - מחלקת הקשר

נכנס **

שמר

**

**

**

חוזם: 16411/9

אל: המשרד

מ-: בני, נד: 609, תא: 230987, זח: 1100, דח: ר, סג: ש

נד: 8

שמור/רגיל

אל: לשכת שהח'

זע: אמלט 2, ארבל 2, השגריר ברזיליה

מאת: יוחנן ביין

למברקם 840 חוזם 1460

שיחת ממרהמי ושהח' עם שה'ח ברזיל ABREU SODRE

נבחר שגורזיל לאומי, סגנו ומתורגמן מפורטוגזית. מצידנו יוחנן ביין, אורי טביר ואהוד גול.

שהח פרט : עקבנו אחרי נאומן ואחרי ההתפתחויות בברזיל :
 זמורטיזציה ומאבק באינפלציה שגם אנו נאבקים בה זה שנים.
 אנו מודים על הזמנתכם לביקורי - מקוה שנוכל לבצע בקרוב.
 מתאמים עתה הזמנים באמצעות נציגינו. אנו יכולים עתה לשוחח
 על מז'ת או אמלטי - נראה שאני מעוניין בעיקר לשמוע על
 אמלטי ואחה על מז'ת.

שהח ברזיל : זאגתנו העיקרית עתה היא בנושאי פנים. אתם
 נמונו ועייתכם הפיתוח תוך האילוצים הבייל המגבילים
 הפיתוח. ברזיל מנסה לפתור בעיות דומות לאלה של ישראל כגון
 האינפלציה. מקורים שבעתיד הקרוב נוכל להשתלט על תהליך
 האינפלציה - רבעיות הרבות החוץ והפנים. אנו מנהלים מומי
 עם בעלי החוב החיצוני מאמין שנוכל לפתח הצמיחה ולפרוט
 הדוהינו - אך נוכל לשלם רק אם תהיה צמיחה. יחסינו
 ההדדיים : המאזן המסחרי לא מאוזן. היותו קודם יורי לשכת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

המסחר ברזיל-ישראל ואני רוצה להיות גלוי - אנו מעודדים ברזילאים לסחור עם ישראל אך לטובת יחסינו יש לדאוג לאיזון יתר של המסחר. יש לנו התחייבויות לעולם הערבי ממנו אנו מיבאים רוב הנפט, ואילו יחסינו עם ישראל מוגבלים. עלינו לפתח את היחסים הביילטרליים.

שהח פרט : ידוע לי שהיית יורי לשכת המסחר ישראל-ברזיל ופעלת לפיתוח יחסינו ההודיים. אנו מאמין שניתן לשפר הרבה לא רק בתחום המאזן המסחרי, אחריו הכל ברזיל היא מעצמה כלכלית ויש לה הישגים עצומים בתיעוש, במחקר ובמדע. נוכל לתפח שתפ' בתחומים אלה וכן בחקלאות. לישראל נסיון בשטחים אלה שנוכל לחלק. היו לנו כמה מבקרים מברזיל - בין השאר ממדינת סאו פאולו, עיתונאים, העורך בריטו ואחרים. יחסים טובים עם ישראל אינם צריכים למגוע ביחסים עם מדינות ערב - להיפך - כיום המצב הוא שמפיקות הדלק מחפשות קונים ולא להיפך. המצב הקשה כיום הוא שאתם מיצרים והאמריקנים והאירופים קובעים המחיר, וזהו מקור הגרעון. אנו מבינים בעייחבם. ביקרת לאחרונה במצרים - יחסינו עמם די טובים. אנו קונים דלק גם מהם. ברזיל יכולה לקחת חלק בהשלמת המז'ית ובדמוקרטיזציה של אמל'ט. אתם זקוקים לדמוקרטיה ואנו לשלום.

בנושא השלום : השלום בינינו למצרים הוא בן 10. אינו שלום מושלם - אך כולנו יודעים שטוב שלום לא מושלם ממלחמה מושלמת. יש מסחר וחליפין - והעולם הערבי מתחיל לחזור אל מצרים. ירדן היא הוואה בתור. יש בינינו הגבול הארוך ביותר אלא שבינינו עומדת גם הבעיה הפלסטינית. אנו רוצים לפתור. איננו מאמינים שיכולים לפתור עי' כוח צבאי שלנו או עי' טרור מצידם. שנים רבות חיפשנו פתרון לפני פתיחת המומ', ומצאנו שהטוב ביותר שהישגנו הוא - אי הסכמה אחת אחרת השניה. כל תכנית שהוצעה לא סיפקה אחד מן הצדדים. ארבעה אישים נבר קבלו פרט נוכל על תרומתם לשלום במזה'ת, להם יש פרט ולנו אין שלום. הגענו למסקנה שיש לשנות את הסדר : יש לפתוח במומ' לפני התכנית ולא להיפך. סדר זה מקובל על מצרים ירון, מרוקו, פלסטינים מתונים רבים, ארה"ב וישראל. הסכמנו להתחיל במומ' ביילטרלי עם משלחת ירדנית-פלסטינית. הירדנים רוצים שלפני שנתחיל במומ' תהיה פתיחה של ועידה בהשתתפות חמש הקבועות במועבי'ט, למעשה הגענו להסכם עם שלוש מתוך ה-5. דחינו שהועידה תפעל כשזכך ותביא הצדדים יחד, חסיים להם אך לא תתערב במומ' או תכפה פתרון. יש לנו עדיין חילוקי דיעות עם בריהמ'. הם מסכימים שאין לכפות פתרון, אך סבורים שעל הועידה לשחק חלק פעיל יותר - שעליה להיות

6506 8 84
FORM 1
ת.ד. 3170
10000

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

טמכות. לא ברור לנו לגמרי לפי המילון הרוסי למה בדיוק כוונתם, אך הסברנו מה עמדתנו - כמו בנישואים עליהם להיות השוכנים, אך לא לישון באותו חדר עם המשוכנים. הסיכוי הוא שיהיה אלינו לתווך בינם לבין האמריקנים ולא שהועידה (שהבריה אינם מסכימים ביניהם) תתווך בינינו לבין ירדן. אנו מנהלים מומ' עם הרוסים. הם מגלים מעין פתיחות. הם זהירים מאוד ואיטיים. אולי אינם ממהרים כמו ארה"ב וכמונו. אולי הם סבורים ש-1988 שנת בחירות בארה"ב ובישראל - טובה יותר מבחינתם. ההסכמים על פירוק הימוש וזכויות אדם משפרים האוירה ואנו מנסים לטווח עם הרוסים בלשון פחות פורמלית. בלוש החודשים הקרובים חשובים ביותר ביחסים בין ארה"ב לבריה"מ. יש להם 3-4 נקודות מרכזיות לשיחות: אמלט ניקרגואה - לא נראה שהושג הרבה. אפגניסטן: הרוסים אומרים שמוכנים לסגת. המפרץ: לשני הצדדים, ארה"ב ובריה"מ, אין עמדה ברורה. בריה"מ רוצה לשפר יחסיה עם איראן. מה שארה"ב עושה עם אניות הם מנסים עם דיפלומטים. עם זאת הם מאוד לא מאושרים מחומייני. יש מליוני מוסלמים בבריה"מ והחומייניזם מהורה בעיה עבורם. הדבר דומה לאותה אם יהודיה שהתפללה ל"כפר חס"י.

פה ברזיל: המזה"ת הוא סבן שקשה להתירו: בעיות דת לאום וטריטוריה. תפקיד הדיפלומטים להתיר הסבן, יש להדגיש הטורח הרחב שפתוח למומ'. ברזיל רוצה לסייע בפתרון הבעיות בין ישראל לשכנותיה. יתכן והבנה בין המעצמות תביא גם לרגיעה באזורכם. אני היום יותר אופטימי מבעבר לגבי סיכויי השלום במזה"ת. שאלת פלסטין: אני סבור שראוי למצוא טריטוריה עבורם שכן הם גורם המביא למתיחות באזור. אנו מבינים בעית ישראל, אך הם גם כן רוצים מולדת. קבוצות טרור מנצלות מצבם של הפלסטינים....

פה פרס: אנו לא מעלימים עין מבעית הפלסטינים. איננו רוצים לשלוט בהם. יש למצוא פתרון, אך הבעיה העומדת בפנינו היא לקבוע מה הוא הפתרון הטוב ביותר. בירדן הפלסטינים הם רוב, וירדן היא בסיסית מזינה פלסטינית. רה"מ ורבים מחברי הפרלמנט הירדני הם פלסטינים, בישע' - הפלסטינים ברובם הם אזרחי ירדן, לכן אנו מאמינים שמומ' יש לנהל עם ירדן יחד עם הפלסטינים. שום פלסטיני לא יוותר על זכונו הירדני ויש לפתור בעיות במסגרת הסדר עם ירדן. אין מקום למומ' עם אשפ' וגם ירדן לא הצליחה במומ' עמו. מסכים עמן שיש היום יותר מקום לאופטימיות. סיימנו המלחמה בלבנון, אנו הולכים לבוררות על טאבה וכל ראשי העיר בישע' הם ערבים. אנו מבינים הקרקע למומ'. המינהל בישע' מונה כ-10,000 איש מהם

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing as a separate paragraph.

Third block of faint, illegible text at the bottom of the page.

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President of the United States. It is dated 18th March 1848 and is addressed to the President at the White House, Washington. The letter is signed by the Secretary of the State, James Buchanan.

2. The second part of the document is a letter from the President of the United States to the Secretary of the State. It is dated 20th March 1848 and is addressed to the Secretary of the State at the State Department, Washington. The letter is signed by the President, Zachary Taylor.

3. The third part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President of the United States. It is dated 22nd March 1848 and is addressed to the President at the White House, Washington. The letter is signed by the Secretary of the State, James Buchanan.

4. The fourth part of the document is a letter from the President of the United States to the Secretary of the State. It is dated 24th March 1848 and is addressed to the Secretary of the State at the State Department, Washington. The letter is signed by the President, Zachary Taylor.

5. The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President of the United States. It is dated 26th March 1848 and is addressed to the President at the White House, Washington. The letter is signed by the Secretary of the State, James Buchanan.

End

6. The sixth part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President of the United States. It is dated 28th March 1848 and is addressed to the President at the White House, Washington. The letter is signed by the Secretary of the State, James Buchanan.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

** כנס

**

**

**

חוזם: 9,16283

אל: המשרד

מ-: דרוש, נו: 527, תא: 230987, זח: 1100, דח: ר, טג: ש

נד: 8

שמו / רגיל

אל: - ממ'ד טרבו 1, מז'תים

דע: - שג' קהיר

מאת: אלי אביזן / נושינגטון

משיחה עם תרזה שייפר (דמ'ח מצרים / NEA)

- (1) שייפר, שהחליטה את זממיה, טיפחה על דמת פעילות גבוהה הצטרפה בשבועות האחרונים בין מצרים וארה"ב. ציונה שלושה מכלולים של מדינות בדרג עליון
- (א) שה'ח המצרי מגיע לדרג מהעצרת לסדרת שיחות עם שולץ / היועץ לבטחון לאומי ראשי המשל אחרים .
- (ב) משלחת בראשות שר התכנון גנזורי ובלרניה נגיד הבנק המרכזי של מצרים חבוא לסדרת מדינות עם אנשי קרן המטבע והבנק העולמי
- (ג) שר ההגנה יבוא בטוח אוקטובר.

- (2) בשיחות עם מגיד יעמדו שלושה נושאים מרכזיים :- המפרץ / כלכלה וכנראה שהמצרים יבקשו להעלות את סוגית לרב-צ'אד. אין לה טכנולוגיה המפרץ יעמדו במרכז השיחות עם מגיד. המצרים מודאגים מהמצב המתפתח במפרץ ולאפשרות שאיראן תצא ביזמה אגרסיבית שם, כאשר התקרית מאמש הפגיעה במשחתת איראנית ע"י מטוק אמריקאי, רק מוסיפה תבלין הפולמל כוסף למצב. שייפר הטבירה שאין מדובר בהתייעצויות בעלמא אלא שהמצרים רוצים לשמוע על תמונת המצב בצד האמריקאי ומה ניתן לעשות עמ' לרסן את איראן . כאשר הדאגה המצרית מופנית בראש ובראשונה לחוליה החלשה - המצריות. לשאלתי בשנייה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אפשרויות של מעולה מיקוש איראנית בים סוף (למ"ק ממ"ד 832 מ-28/8) השיבה שהשרות על כן ידועות לאמריקאים וכמובן למצרים אך לפי שעה אין לכך ביטוס בפועל, המצרים מאיזון לוקחים זאת בחשבו לאור התקדים של 84', רמזה שזוהי גם הסיבה לכן שמצרים מגלה התאפקות מסוימת כלפי לוב בזמן האחרון עמ' שלא להגביר המרטיבציה של קד'אמי בכירון זה. המצרים נוקטים ככל במספר צעדים מוחשיים ע"י הגברת הטיורים והפיקוח מצד חיה'א המצרי בגיזרה. הם גם הפכו תשומת לבם של גורמים אחרים, הבינתי טעוניה רתימן, אך לא ידוע לה על פעילות מצרית במישור הבינ"ל. המצרים לפי שעה לא בקשו סיוע אמריקאי, אך האמריקאים ימשיכו לשמוע ממגיד בכירון.

3) לשאלתי בהקשר זה על פעלתנות מפרצית בנושא חידוש היחסים עם מצרים, הרי כללית דעתה תואמת את הערכתנו (מברק ממ"ד 562 מ-18/9) עם מספר הזגשות נוספים. טעוניה והמפרציות מעדיפות לעשות זאת בצורה קולקטיבית ולא נראה לה שישפיעו על בסיס בילטרלי. הזכירה את הגורם הסורי בגודס מרתיע באם מדינה כלשהי תעשה צעד עצמאי בכירון זה. שנית ישנה רמזה שונה של התייחסות המפרציות ישנן כאלו המחפשות אמנם "עלה תאנה" עמ' לממש זאת אך ישנן גם כאלו המשתמרות בכתרון זה של החלשה קולקטיבית במסגרת פטגית עמ' לדחות ההכרעה שיכולה לחשוף אותם ללחצים בלתי רצויים. טעוניה היא דוגמה טובה. מחד היא משמשת גדרם מוביל ומאיזן ישנן כאלו (ללא פרטה אך הבינתי שהמודר באבו-ד'אבי) שאינן מקבלות באופן מסודתי את הקו הסעודי כמובן מאליו. טעוניה להערכת שייכר משיקולים שלה לא פועלת כבולדוזר ומשאירה את המלאכה בידי גורמים מפרציים (עומאן). טעוניה תפעל בכל הדרכים לנרמל יחסיה עם קהיר אך לא תהיה זאת פתיזום בפרטבי מהלך רשמי בכירון מצרים. מאיזון שייכר מצוינת שהפעילות המפרצית כלפי מצרים נעשית על אף "המכשול" בדמות השלום עם ישראל. ההתלכדות הערבית בנושא המפרץ, לנרמח עוצמת האיום האירני מכהה במקצת אם כי כמובן לא מבטלת את בעיית השלום עם ישראל. אין זאת אומרת שהגורמים הנ"ל מתעלמים מהסוגיה. אדרבא שייכר מצוינת שגם בימים אלה הם מעלים בהזדמנויות שונות בפני המצרים שחייבת לעשות משתדל בנושא התהליך המדיני, המצרים אמנם לא ו דווקא זקוקים לעידוד מאחרים בנושא זה, אך הדבר רק מחזק התחושה אצלם לגבי הזיקה שהגורמים המפרציים יוצרים בין שני המכלולים הנ"ל. מכל מקום מדגישה שייכר השיקול בסוגיה זו אינו "ישראלי" טהור כפי שהיה בעבר אלא מהול בצבע חזק שיוצר המצב במפרץ. כאמור שייכר מעריכה שלא תהיה "התגברות יחידים" מצד המפרציות המוכרות גם בשעה זו לקבל את ברכת הכלל. ניתן יהיה לקבל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אינדוקציה בקשר לכיוון במגש הערבי הבא.

4) מגיד אמנם יעלה את הנדשא הכלכלי אך באופן כללי. מלאכה זו תעשה ע"י גנזורי וצוותו. שר התכנון אמור להציג ההתקדמות שנעשתה בתחום זה הון בקשה, כעם נוספת של הגברה הסייעת האמריקאית, בעיקר במזומנים למצרים. סוגיה זו כרוכה כמובן בעמדת הקרן המטבע לגבי ביצוע הרפורמות ובמדת' עם מועדון באריס. שייכר מציינת ההתרשמות הסותרת לעמדת הקרן לגבי הצעדים שנעשו עד כה. צוות טכני מטעמה פוהה לא מכבר במצרים אך ה- REVIEW הראשון צפוי לא לפני מחצית החודש הבא ואולי אף לאחר מכן. קשה גם לעמוד על התרשמות הקרן המטריפה שלא להביע דעה טרם כתיבת הדוח הנ"ל. המצב בתחום זה מסוך למדי ונראה לה על בסיס אישי שהוא גם לא כל כן ורוד לטעמה של הקרן. המצב גם לא בהיר בסוגיות הדיונים עם "מועדון באריס". המצרים סיימו אמנם את השלב הראשון של "הסכם המטריה" אך ניצבים בפני קשיים בשלב השני הנוכחי של הסכמים בילטרליים עם כל מדינה. הבעיה המרכזית בשלב זה היא עפ"י איזה קריטריון יעורו התחשיבים הנרגעים לחוב המצרי לגורמים הנ"ל. השלב השלישי (קביעת קריטריונים לאשראי נוסף בערבת צו שלישי בדו"כ אמריקאי) יהיה אף מסובך יותר. האמריקאים טרים אף הם להעברות טיוע ממצרי למצרים "במעגל סגור" באמצעות גורמים שלישיים. שייכר ציינה שאמנם יש בידיה נתונים אך הם כלליים ובדו"כ בעלי מער משתנה עפ"י הדיווחים הפונים, שהאמריקאים עצמם מתקשים בהרכבת תמונה מדויקת פחות או יותר. הבעיה עם העברות הנ"ל היא שבדיווחים עליהם ככללים "העברות כפולות" כן שקשה להפריד בין העברה טעודית לצורך עצמי או כתשלום עבור גורם אחר, האירופאים שיתכן ומשורבים בכך אינם מגלים צמנות לבם בכל הקשר להעברות מסוג זה.

5) ביקור אבו ג'אזלה. המצרים יבואו עם רשימת פריטים ארוכה בתחום שת"כ"י צבאי כאשר כנשא הטנק "אברמס" הוא אחד מהם. לשאלתי השיבה שהנדשא מרוכז עתה בידי המנטגון ומצוי עדיין בשלבים ראשונים. האמריקאים אינם רוצים עם המרדיוקס, אמנם ניתן חמיכה עקרונית אך הדבר שיכריע קשור ב-3 סוגיות (א) הרכבת תכנית ייצור (ב) מימון (ג) תכנון שלבי ביצוע. האמריקאים יהיו בעמדה פמיעה וספק אם יוכלו עד למועד זה להציג בפניו צעדים קונקרטיים יותר.

6) אש"פ. המצרים הביאו לידועת האמריקאים שלכי שעה אין בדעתם להתיר פתיחת משרדי אש"פ בקהיר. שייכר שמאשרת טובדה זו מציינת שכמדון לא מדובר במצב של "מעשה ועד עולם" יי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ושהמצרים ממשיכים לזכור עם אשפי' אך היא מ... שנושא
המשרדים מהווה גם קלין מיקוח בידי מצרים מרל אשפי' בוחוד
במישור הירדני. קהיר ממשיכה ללחוץ הן על אשפי' והן על ירדן
במישורים נפרדים לחזש את הדיאלוג, מה שאשפי' מוכן בלאו
הכי, אך מהנקודה בה הוא הומסק.

אלי אבידן

הפ: שהה, ורהמ, שהגט, מנכל, ממנכל, טמנכל, ממד, רם, אמן, מזתים, מצפא,
מצרים

שגרירות ישראל / וושינגטון

542

החשרד

בטחון

506

ט ו פ ס ק

דף 1 מתוך דפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 1430 23 ספטמבר 7

מס' מברק

1/2

מצפ"א

דע: מקטי"ח - בטחון

קונגרס: מכירות נשק לסעודיה ולבחריין

לשלנו 500

א. סנו:

1. מתוך הכרה בחוסר אחדות הדעים שמאפיין את יוזמי המערכה נגד המכירות הנ"ל בסנט, נפגשו אתמול (22) הסנטורים קרנסטון, דה-קונטיני ו-לאוטנברג (הדימוקרטים), ופקווד ו-ווילסון (הרפובליקאים) במגמה לברר מה היא ה"שורה התחתונה" של הקבוצה במידה שיצטרכו להגיע לפשרה עם הממשל.
2. טוכס שאין "שורה תחתונה". הסנטורים שנכחו בפגישה מתנגדים למכירות נשק לסעודים בכלל, גם מסכימים לאספקת סטינגרים לידי הבחריינים, יעדיפו איפוא להחתיים מספר מירבי של עמיתיהם על מכתב ההתנגדות שלהם, ולהמתין עד שהממשל **WILL BLINK** - כלומר עד שהממשל יוותר מעצמו על חלקים מתוך החבילה המוצעת (אולי עוד לפני שיגיש בקשות רשמיות).
3. חלק של הדיון הוקדש לנושא העזרה שהסעודים והמפרציות נותנים לכוחות ארה"ב באיזור. המשתתפים הגיעו למסקנה שעזרה זו, אם כי סודית על פי רוב, אכן משמעותית, ולכן תחזק את טיעוני הממשל בנימוק המכירות.
4. הסנטורים הנ"ל מכירים בכך שאינם פועלים בחלל ריק ושאחרים מנסים להגיע לעמק השווה עם הממשל. הווארד מצנבאום למשל הציע לקרנסטון אתמול שהם יחד עם מנהיגי הרוב והמיעוט, הסנטורים בירד ודול, נפגשו בקרוב עם המזכיר שולץ על מנת "לעשות עסקה". קרנסטון השיב שהוא ועמיתיו אינם זכונים ל"עסקה" ולא ישאו ויתנו בנדון.
5. הערה: אין להוציא מכלל אפשרות שהמצב שנוצר בסנט (והערכות בבית הנבחרים דומה מאוד) נוח לכלם; הסנטורים הנ"ל יוכלו לטעון בפני מי שרוצה לשמוע שהם עומדים איתן נגד הממשל, **MSI** - בידיעה ברורה שככל הנראה תושג פשרה,

מ רהא טקט אט אגוס 1 3
 מ רהא טקט אט אגוס 1 3

טופס מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף   מתוך   דפים

542 - פ'

506 - 67

2/2

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2. בית הנבחרים:

1. מכתב החוזר הופץ אתמול (22) כמתוכנן (כאשר ברומפילד הצטרף ליוזמים).
2. לארי סמית עשה נפשות במליאה הבית אתמול בערב והבוקר, וכבר החתים כ- 90 קונגרסמנים על מכתב ההתנגדות.

שנה טובה

ו.נ.ל. א.ב.
למדן

מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: ---
טונס מנדק	מחוד: ---
תז"ו: 231900	א ל : ביילין וענוג
גר : 064i	ד ע : ---
	מאת : אורי סביר

ממ' מאהמ' ושה'ח נפגש כ 22.9 לשיחה בת 40 דקות עם שה'ח ג'פרי האו, השתתפו נתניהו וסביר.

שה'ח סקר את התפתחות והסיכויים בתהליך השלום, ואמר כי החודשים הקרובים יהיו מכריעים מבחינת הסיכוי לקדם את תהליך השלום ולנצל את ההזדמנות שנוצרה. אנו עוקבים ומכריזים את עמדת כרה"מ אשר עדין אינה מגובשת אם כי ישנם סימנים והערכות על פתיחות מסויימת במוסקבה הן בנושא היהודי והן כלפי ישראל.

האו ציין שגם הם במחנה שלום

שה'ח גם סקר את חילוקי הדעות בישראל לגבי הדרך להגיע למו"מ האו ציין שגם הם עוקבים בעניין רב אחר ההתפתחות בעמדה הסובייטית המאופיינת כיתר פתיחות, תחום ופעלתנות, הוא העלה בקצרה את הצהרת הקהילה בנושא ההתנחלויות, ואת דאגתם לאי יציבות

בלכנון וההשלכות ליוניפיל. שהח' השיב כי לא יהיה שינוי במדיניות ההתנחלויות של ממשלת האחדות ודווח על החלטת בנושא יצוא חקלאי מהשטחים, כן סקר את מניעי אי היציבות הפנימיים בלכנון.

בסוף מסר שה'ח את איחוליו לגב' תאצ'ר והביע את הערכתו למאמצי הנחושים להמשך קידום השלום - מאמצים הזוכים להכרה בישראל, בירדן וכארה'ב.

המנהל הכללי של אגף המידע
 23.9.87
 1 3 3 2
 1 1
 1
 4 3 4 4

שם השולח: אורי סביר אישור: 23.9.87

יחידות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: ---
סוג כסחוני:	טופס מברק	מתור: ---
סודי		
תז"ח:		א.ל: ביילין וענוג
281900		
גר:		ד.ע:
0642		
		מאת: אורי סביר

ממ' ראהמ' וטה'ח נפגש ב-22.9 לשיחה בת 45 דקות עם שה'ח הולנדי וואן דה ברוק, השתתפו מנכ"ל משה'ח ההולנדי נתניהו ברנע וסביר. השר ההולנדי הביע ההרכה לביקורו המועיל של ענוג. שה'ח הביע הערכה על פעילותם בנושא הפולני ויהודי ברה"מ וסקר את תהליך השלום, הוחלפו הערכות ותהיות על עמדת הסובביטים, וואן דה ברוק התעניין במצב הפנימי בישראל ובסיכוי לקצר התהליך בחודשים הקרובים הביע טרוניה לגבי איטיות הטיפול שלנו בנושא יצוא החקלאי מהשטחים, השר מסביר ההחלטה שהתקבלה, וואן ברוק אמר ההולנדים יקימו צוות עבודה בנושא מסגרת הקהילה שתבחון הנושא במגמות לעודד את היקף היצוא. שה'ח אמר כי הוא מקווה לסכם הנושא באת ביקור שייסון בארץ. וואן דה ברוק הביע שביעות רצון מההסכם הסובייטי-אמלקאי ואמר כיזו הנימה הכללית באירופה, הדגיש הצורך בהידוק שתוף הפעולה באום לאבטחת השייט במפרץ. שה'ח של ה-12 עמדו להיפגש באותו ערב עם ג'ורג שולץ 22.9

Handwritten notes in Hebrew:
 1. 171
 2. 2
 3. 3
 4. 4
 5. 5
 6. 6
 7. 7
 8. 8
 9. 9
 10. 10
 11. 11
 12. 12
 13. 13
 14. 14
 15. 15
 16. 16
 17. 17
 18. 18
 19. 19
 20. 20
 21. 21
 22. 22
 23. 23
 24. 24
 25. 25
 26. 26
 27. 27
 28. 28
 29. 29
 30. 30
 31. 31
 32. 32
 33. 33
 34. 34
 35. 35
 36. 36
 37. 37
 38. 38
 39. 39
 40. 40
 41. 41
 42. 42
 43. 43
 44. 44
 45. 45
 46. 46
 47. 47
 48. 48
 49. 49
 50. 50
 51. 51
 52. 52
 53. 53
 54. 54
 55. 55
 56. 56
 57. 57
 58. 58
 59. 59
 60. 60
 61. 61
 62. 62
 63. 63
 64. 64
 65. 65
 66. 66
 67. 67
 68. 68
 69. 69
 70. 70
 71. 71
 72. 72
 73. 73
 74. 74
 75. 75
 76. 76
 77. 77
 78. 78
 79. 79
 80. 80
 81. 81
 82. 82
 83. 83
 84. 84
 85. 85
 86. 86
 87. 87
 88. 88
 89. 89
 90. 90
 91. 91
 92. 92
 93. 93
 94. 94
 95. 95
 96. 96
 97. 97
 98. 98
 99. 99
 100. 100

Handwritten signature:
 [Signature]

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק

אל: השגריר, וושינגטון
שמאת: אריה מקל, לשכת רה"מ

דף 1 מתוך 3

סיווג בטחוני: שמור

דחיפות: בהול להזעיק

תאריך וזמן רישום: 31430

מס. מברק: 10219

לשימוש
מח'
הקשר

רצ"ב איגרות תשובה מרה"מ על ברכות הנשיא ומזכיר המדינה לחג.
אנא העבר אותן מיד לתעודתן. המקור בדיפ.

(קשר - אנא הרצ"ב).

אריה מקל, לשכת רה"מ

מ 2
מ 3
מ 3
מ 3
מ 2

השולח: אישור לשכת המנכ"ל:
ולציון תאריך וזמן העברה

אריה מקל

אישור מנהל המחלקה:

אריה מקל

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

2
3

1049

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, September 22, 1987

Dear Ron,

I am very grateful to you for your warm greetings on the occasion of Rosh Hashanah, and for sending me a copy of your meaningful message to the Jewish people. These two greetings reflect your understanding of our traditions, history and aspirations.

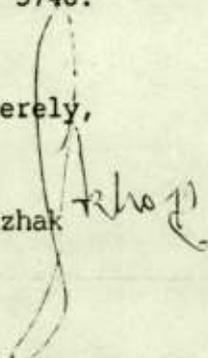
On the threshold of the New Year I would like to place on record our profound appreciation of your leadership, cooperation and support of our people and State.

Your efforts for global peace deserve every support. I congratulate you on your agreement with the Soviet Union, which could begin the removal of the nuclear threat from humanity. This is a source of great encouragement to every human being who believes in peace, and it could usher in an era of new hope and faith in the progress of humanity.

We the people of Israel and our Jewish brethren who live in many parts of the world and on both sides of the dividing line between West and East, find your recent achievements particularly encouraging and uplifting.

May the Almighty grant you and Nancy good health, strength and success in all your endeavours in the year 5748.

Sincerely,

Yitzhak

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C.

1049

3
3/3

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem

September 23, 1987.

Dear George,

I was very touched by your greetings for Rosh Hashanah, and share your confidence that our partnership "for peace and prosperity" will continue and grow ever stronger. This is our most ardent desire.

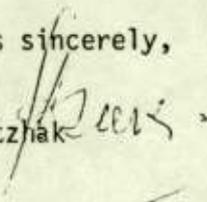
You have demonstrated that it is possible to accomplish great results by perseverance and painstaking direct negotiations. I sincerely hope that your efforts to reduce the dangers of global war will be crowned with success. America's resolute stand against terrorism and piracy at sea or in the air is worthy of a nation that sets an example in the fight for freedom and justice.

It will be one of our principal national tasks to intensify our efforts on behalf of the Jews in the Soviet Union, who were greatly encouraged by your words and deeds on their behalf, especially in the last year.

We hope that in our New Year we shall, with your understanding and support, continue to work for peace and strengthen our economy.

Shulamit and I send warmest greetings to Mrs. Shultz and you. May you be blessed with good health and strength to continue your distinguished services for your people and for the freedom and peace of the world.

Yours sincerely,

Yitzhak

The Honorable George P. Shultz
Secretary of State
WASHINGTON DC

אל: המשרד

אל: מנכ"ל מדינת ישראל, מנהל מצפ"א

מאת: דני כלור, וושינגטון

הנדון: בחירות 88 - עדכון

דמוקרטים: ג'ו ביידן - מערכת הבחירות שלו נתונה בצרות בשל האשמות כי נאומיו בנויים לא פעם על פלגטריזם. כמו כן האשמות כי ניסה להציג במסולף את הרקורד האקדמאי שלו. רוב המשקפים מעריכים כי מצבו קשה ביותר וספק אם יוכל לשקם את מעמדו.

דוקקים - המוביל בין המועמדים, למעט ג'קסון, אך הפרש ברוב המשאלים אינו גדול. דוקקים 13% ואחריו ג'פארדט גור וסיימון בין 8 ל 6 אחוזים, כך שלפי שעה אין מועמד מוביל.

חוננו - הולכים ומתרבים הניחושים כי קומו שומר על עמדת המחנה שתאפשר לו כניסה וניצחון. למרוץ, על פי חסרית אפשרו ימתין קומו עד אחרי "יום השלישי הגדול" כ- 8 במרץ, בו יערכו בחירות מוקדמות במדינות הדרום, ואם לא יצא מהו מועמד מוביל, יכנס למרוץ בנוסף קטן של מדינות בהן המוקדמות כמאוחר, אך בעלות חשיבות פסיכולוגית - ניו-יורק (שם יכול להבחר כ"בו מועדף") וקליפורניה. ויאבח את חוזקו לקראת הועידה. קומו עצמו מחזיק כל בנובה כזאת, אך מעטים מאמינים להכשורתיו. במקרה שתסריט כזה יתממש, יוגה המועמד לסגן הנשיא מי שהזכיית תוצאות טובות בדרום, ובעיקר בטקסס.

רפובליקנים: כמשאלים הכלליים מוסיף כוש להוביל 40 אחוז מול 21 אחוז לדול, כשכל שאר המועמדים מקבלים פחות מ 10 אחוזים. אולם גורמים רפובליקנים רבים אינם מאמינים ביכולתו של בוש לנצח, ונוטים יותר לתמיכה בדול. עם זאת השפור ביוקרה הנשיא רייגן בעת האחרונה, הסיכוי להסכם עם הסובייטים, והמשך היציבות הכלכלית יפעלו לטובת בוש. הבעיה של שחי המפלגות היא שהגורמים המכריעים בבחירות המוקדמות אינם בהכרח הגורמים המשפיעים בבחירות הכלליות, שכן קבוצות אינטרסים או קבוצות אידיאולוגיות נוטות להיות פעילות יותר מהמצביע הרגיל בשלב המוקדם. לכן אצל הדמוקרטים נמצא יותר ליברלים, יותר מיעוטים ואיגודים מקצועיים ואצל הרפובליקנים יותר שמרנית, מחנדי הפלות ואוונגליסטים. אצל הרפובליקנים הדבר פועל הפעם לרעת בוש, ואילו אצל הדמוקרטים הדבר מונע, לפי שעה לפחות, צמיחת מועמד מוביל ובעל סיכויים רציניים בבחירות הכלליות.

דני כלור

Handwritten notes and routing information at the bottom of the page, including a list of numbers: 2, 3, 3, 1, 1, 2, 1, 4.

מזכירות הממשלה

ירושלים, כח' באלול התשמ"ז
22 בספט' 1987

סודי ביותר

אל: המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

אג רי

הנדון: מקארן

נוכח דברי סאליבן לאריה מקל בנושא, וכדי שהתמונה תהא שלמה, טוב יהא אם במסגרת הועדה שכראשותך ייקראו מחדש ויסוכמו תיקי המו"מ עם חביב ב- 1979 (?) בנושא זה, שבוודאי כוללים עמדות שהשמיעו הצדדים וכן נתונים שונים.

ב ב ר כ ה

אלי קיס דובינשטיין

העתק: ראש הממשלה
✓ עוזר ראש הממשלה לעניינים מדיניים

NATIONAL ARCHIVES

Satz (K)

Handwritten notes in the top left corner, including "22/10" and "1/23".

1/2

שמור/מיידי

ע.ר. 14

ורשינגטון

פעולת צי ארה"ב במפרץ
לשלי מהיום.

להלן הנקודות שנמסרו לי.

טמנכ"ל צפ"א ופר"ן . 22.9.87

Handwritten notes at the bottom of the page, including a list of names and numbers: 2, 1, 1, 3, 1, 3, 2; אהרן, אהרן, אהרן, אהרן, אהרן, אהרן, אהרן; אהרן, אהרן, אהרן, אהרן, אהרן, אהרן, אהרן.

During the night of September 21, U.S. naval forces observed an Iranian naval vessel operating in international waters in the Persian Gulf.

They were able to verify that the Iranian Naval vessel was engaged in minelaying in waters frequented by U.S. and other international shipping.

Helicopters from the USS Jarrett intervened to prevent the Iranian vessel from laying mines, taking the Iranian vessel under fire.

Iran bears the responsibility for the consequences of its own hostile behavior.

The actions taken by U.S. forces in this incident were within the rights of the United States under international law. Every state has, under the UN charter, the right to use reasonable and proportionate force in self-defense, including the defense of its warships and other vessels flying its flag against actual or imminent attack.

In particular, where mines are laid in international waters which threaten the safety of vessels navigating in the area, we and other states have the right to respond with the force necessary to terminate the threat. Various nations, including the U.S., have taken steps necessary to permit defense of their shipping in the Gulf.

In the present incident, U.S. forces observed the Iranian vessel laying mines. Such actions are a direct threat to U.S. warships and flag vessels in the Gulf, as was clearly demonstrated by the Bridgeton incident. U.S. forces took immediate action against the Iranian vessel to cause it to cease minelaying activity. The measures taken were clearly reasonable and proportionate under the circumstances.

We do not seek a confrontation with Iran, or an escalation of this incident, but our forces will defend themselves if provoked. The international community should make clear to Iran that such acts will not be tolerated.

We have communicated the circumstances of the incident to the UN Secretariat with a request that this be conveyed to the Iranian Mission and delegation in New York.

PAUL, WEISS, RIFKIND, WHARTON & GARRISON

1285 AVENUE OF THE AMERICAS

NEW YORK, NEW YORK 10019

TELEPHONE (212) 373-3000
TELECOPIER (212) 757-3990
TELEX WUI 666-643

RANDOLPH E. PAUL (1946-1958)
LOUIS S. WEISS (1927-1950)
JOHN F. WHARTON (1927-1977)

ADRIAN W. DEWIND
LLOYD K. GARRISON
JOSEPH S. ISEMAN
JAMES B. LEWIS
PAUL J. NEWLON
MORDECAI ROCHLIN
HOWARD A. SEITZ
SAMUEL J. SILVERMAN
COUNSEL

DOMINIQUE FARGUE**
SAMUEL MYERS
EUROPEAN COUNSEL

WRITER'S DIRECT DIAL NUMBER

Handwritten initials: JFW, PLW

1615 L STREET, N. W.
WASHINGTON, D. C. 20036
TELEPHONE (202) 223-7300
TELECOPIER (202) 223-7420
TELEX 248237 PWA UR

199, BOULEVARD SAINT GERMAIN
75007 PARIS FRANCE
TELEPHONE (33-1) 45.49.33.85
TELECOPIER (33-1) 42.22.64.38
TELEX 203178F

2008 TWO EXCHANGE SQUARE
8 CONNAUGHT PLACE, CENTRAL
HONG KONG
TELEPHONE (852) 5-220041
TELECOPIER (852) 123-4286
TELEX HX66208

MORRIS B. ABRAM
NEALE M. ALBERT
MARK H. ALCOTT
DANIEL J. BELLER
MARK A. BELNICK
ALLAN BLUMSTEIN
RICHARD S. BORISOFF
JOHN F. BREGLIO
DAVID C. BRODHEAD
RICHARD J. BROWNSTEIN
JOSEPH E. BROWDY
CAMERON CLARK
LEWIS R. CLAYTON
JEROME ALAN COHEN
EDWARD N. COSTIKYAN
JAMES M. DUBIN
RICHARD A. ENGELMAN
LESLIE GORDON FAGEN
PETER L. FELCHER
GEORGE P. FELLEMAN
BERNARD FINKELSTEIN
MITCHELL S. FISHMAN
ROBERT C. FLEDER
MARTIN FLUMENBAUM
TERENCE J. FORTUNE*
MAX GITTER*
RICHARD D. GOLDSTEIN
BERNARD H. GREENE
JAY GREENFIELD
PETER R. HAJE
ALBERT P. HAND
GERARD E. HARPER
SEYMOUR HERTZ
ROBERT M. HIRSH
JAMIE P. HORSLEY*
ARTHUR KALISH
LEWIS A. KAPLAN
ANTHONY B. KUKLIN
JEROME KURTZ
STEVEN E. LANDERS
ROBERT L. LAUFER
WALTER F. LEINHARDT

ARTHUR L. LIMAN
MARTIN LONDON
BAYLESS MANNING
JOHN E. MASSENGALE
JOHN P. MCENROE
COLLEEN MCMAHON
ROBERT E. MONTGOMERY, JR.
ROBERT H. MONTGOMERY, JR.
DONALD F. MOORE
TOBY S. MYERSON
MATTHEW NIMETZ
KEVIN J. O'BRIEN
LIONEL H. OLMER*
JOHN J. O'NEIL
STUART I. ORAN
MARC E. PERLMUTTER
JAMES L. PURCELL
LEONARD V. QUIGLEY
CARL L. REISNER
SIMON H. RIFKIND
STUART ROBINOWITZ
SIDNEY S. ROSDEITCHER
RICHARD A. ROSEN
STEVEN B. ROSENFELD
PETER J. ROTHENBERG
ERNEST RUBENSTEIN
JOHN A. SILBERMAN
MOSES SILVERMAN
EILEEN S. SILVERS
STEVEN SIMKIN
ROBERT S. SMITH
MARILYN SOBEL
THEODORE C. SORENSEN
GERALD D. STERN
JOHN C. TAYLOR, 3RD
ALLEN L. THOMAS
JUDITH R. THOYER
JAY TOPKIS
JOSE E. TRIAS
DAVID T. WASHBURN
ALFRED D. YOUNGWOOD
NORMAN ZELENKO

(212) 373-3237

September 22, 1987

*NOT ADMITTED TO NEW YORK BAR
**CONSEIL JURIDIQUE IN FRANCE ONLY

Mr. Ely Rubinstein
The Government Secretary
Jerusalem, Israel

Dear Ely:

I am enclosing a copy of a story which appeared in THE NEW YORK TIMES today. Maybe now it would be appropriate to voice the original in Hebrew of Isaiah 1.18.

With deep respect to you and the Prime Minister, I am

Sincerely,

Handwritten signature of Morris B. Abram
Morris B. Abram

/vc

U.S. Jewish Group Urges Peace Talks On Arab-Israel Issue

By ELAINE SCIOLINO

Special to The New York Times

WASHINGTON, Sept. 21 — The American Jewish Congress, in an unusual move for a mainstream Jewish organization, expressed support today for an international peace conference to break the deadlock in the Arab-Israeli conflict.

The organization's policy statement represents a rare occasion when a major American Jewish organization has taken a public position at odds with Israel's official foreign policy.

The Israeli Government has failed to endorse an international conference because of a split in the Cabinet, with Prime Minister Yitzhak Shamir of the Likud bloc opposing such a meeting, and Foreign Minister Shimon Peres of the Labor Party supporting it. The idea for the conference originated with King Hussein of Jordan and has won the cautious backing of the United States.

The Israeli Embassy in Washington declined to comment on the Jewish Congress's statement. Mr. Peres is expected to be asked about it during his visit to the United Nations this week.

The statement was aimed at breaking what the Jewish Congress characterizes as a dangerous deadlock in the peace process. It amounted to a strong endorsement of Mr. Peres's position.

Mr. Peres has pressed unsuccessfully for an international conference as the first step toward direct negotia-

Continued on Page A8, Column 1

U.S. Jewish Group Urges Israeli-Arab Talks

Continued From Page A1

tions with Jordan. He is willing to make territorial concessions in the occupied West Bank and Gaza Strip, whose 1.5 million Arab residents are subject to Israeli military rule.

The Congress also appeared to be criticizing Mr. Shamir, who believes that maintaining the status quo is the ideal for Israel and who has vowed never to surrender an inch of land.

"Israelis in the West Bank and Gaza are perceived as hostile occupiers," the 50,000-member, New York-based group said in its six-page statement.

"And continued Israeli rule of a resentful Arab population must lead to repressive measures that, in the long run, cannot but distort and corrupt the values we associate with a Jewish state."

The statement said that although American Jews are reluctant to differ publicly with the Israeli Government on matters of security, it was both "necessary and appropriate" for them to take part in the current debate because the Israeli Government itself "is divided and deadlocked over how to approach the peace process."

The statement, which was adopted by an overwhelming majority of its

220-member National Governing Council on Sept. 13 and made public today, was prompted largely by concern that soaring Arab population rates are rapidly transforming Israel and the occupied territories into a de facto bi-national state with different rules and laws for Arabs and Jews.

"If no significant political adjustments are made, the demographic imperatives will force Israel to choose by the year 2000 between becoming a non-Jewish state or a non-democratic state," the statement said. "Neither choice is acceptable."

The Jewish Congress, like other American Jewish organizations, is con-

cerned that unless Israel can get rid of the governance of the occupied territories soon, the country will lose its Jewish identity. The organization's statement rejects, for example, the idea of making all Arab residents full Israeli citizens, because by "doing so," Jews would become a minority in their own land, and the vision of a Jewish state would be rendered meaningless."

In its statement, the Jewish Congress expressed support for an international conference if the conditions long articulated by Mr. Peres are met: that there are "reasonable assurances" that safeguards agreed to by King Hussein will be honored, including the recognition of Israel by the participants, the rapid movement toward direct negotiations and the liberalization of Jewish emigration by Moscow.

The policy statement was hailed as

significant by some American experts on Israel and was immediately rejected by American Jewish leaders whose organizations have maintained their silence on the peace process in the absence of a clear Israeli policy.

"For the Congress to take a political position on an issue as controversial in Israel as this is, is quite a significant act," said Peter Grose, author of "Israel in the Mind of America" and managing editor of Foreign Affairs.

Abraham H. Foxman, national director of the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, said his organization would not heed the Jewish Congress's call for other groups to follow suit.

"We won't do it," he said. "For me, the stakes are too high to make a mistake. When and if Israel makes up its mind on how to proceed, then we'll deal with whether we support it or not."

In a prepared statement, Morris B. Abram, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, said: "There are strongly divergent views about the wisdom and nature of an international peace conference both in Israel and in the United States. The people and the Government of Israel have the responsibility for the safety of the state and therefore they must make their decision through their democratic process."

The American Jewish Congress is regarded as a mainstream organization that defends official Israeli policy on almost every issue.

Its statement evolved from meetings last July between an 18-member task force and top Israeli officials, academics and foreign policy and military experts.

מדינת ישראל

תאריך 22/9/87

אל: התורה

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

הכבד רב, בלעזר אלי ע' א"ל
א/רפ הנא"ם - ע"י תסי פ"ס
ב"ת"ל

פ"ת - א"ל

ראשי נציגויות

דויח מדיני שוטפ 17/87

א. בישיבת הנהלה (11.9.87) נדונו בין היתר:

- (א) עדכון ההתפתחויות במפרצ - רי מרכז.
- (ב) הצהרות ערפאת בגנבה - י.אמיתי, המרכז
- (ג) הבחירות בארגנטינה - סמנכל אמלט
- (ד) הבחירות בדנמרק - מנהל אירופה בי

ב. להלן עיקרי הדברים:

א. ההתפתחויות במפרצ:

(א) מזכל האוימ ביקר בטהרנ ומשמ המשיכ לכגוד כשברקע הרחבת ההתקפות האויריות של עירק בעומק איראנ ונגד מטרות איראניות במפרצ.

(ב) אינ הסבר רציונלי לפשר ההחרפה בפעילות העיראקית שאינה זוכה לאהדה במערב. הסבר אפשרי הוא שהעיראקים חוששים שמא האיראנים מכינים להם סידרת התקפות במטרה להרחיב נוכחותם היבשתית בגזרה המרכזית והדרומית. הסבר אפשרי אחר הוא שלקראת ביקור המזכיל מחממים העיראקים האוירה כדי שיווצר לחצ על האיראנים לקבל החלטת אוימ 598.

(ג) אשר למעורבות הסובייטית במפרצ הרי שמדובר לאחרונה על חזרתם של 700 טכנאים סובייטים למפעלי הפלדה באיספהנ, חדוש תשתית הרכבת מאיראנ לברזימ, הפיכת צינור הגז לכטוני לצנור נפט בהשקעה של 3 מיליארד דולר. כנ מדובר על אספקה כלשהי של נשק לאיראנ.

(ד) בדיונ נשמעה הערסה שיחכנ וסימני המעורבות הסובייטית כפי שמשקפים בתקשורת מרמזים על פריצת דרכ סובייטית באיראנ ואולי אפ יובילו לנוכחות סובייטית במפרצ אכ מבחינת יחסי הכוחות בשטח לאמריקאים יתרון בעצמ נוכחותם וביוקרתם.

ב. הצהרות ערפאת בגינבה:

(א) המידע הקיים על התבטאויות ערפאת בוועידת ~~אאא~~ ^{NGO} בגינבה חלקי ועדיין אינ נוסח שלם של הנאום.

2

(ב) בנאומו לא חרג ערפאת במאומה מעמדותיו הידועות: ועידה ביניל בחסות האו"ם ובהתאם להחלטות האו"ם בנושא הפלשתינאי. סוכנויות הידיעות מצטטות ערפאת כמחייב ועידה ביניל בחסות האו"ם והחלטותיו, כולל 242 ו-338. כנ שבה כוחות יהשלום הישראליים: השר וייצמן, שלום עכשיו ואותם ישראלים שנפגשו עימו.

(ג) בהתבטאויות אלו אינן חידוש. בעבר כבר הביע ערפאת נכונות להכיר בהחלטות האו"ם והדברים גם נכללו בהצעות שהעביר אשיף באמצעות ירדן לארה"ב.

(ד) בפגישה שקיים עם מנכל משרד החוץ השווייצרי, ברונר, אמר ערפאת שישראל אויבתו ויש לשוחח עימה. משיחותיו עם ישראלים מתבררים שני מסריים: האחד שהוכחש בינתיים, קבלת החלטה 242 והשני, מוים ישיר מחוץ למסגרת של ועידה ביניל. בינתיים הבהיר חכי ביטון שמדובר במוים ישיר באמצעות ועידה ביניל.

(ה) בעולם הערבי נשמעו מספר תגובות להתבטאויות ערפאת. שר ההסברה הירדני, אל חטיב הביע תדהמה מנכונות ערפאת לקיים מוים ישיר. חוגים דיפלומטיים בירדן מצוטטים כאומרים שאשיף מנסה להציג עצמו כגורם היחיד שמסוגל להדבר וגינו נסיון זה. שר-המדינה המצרי לענייני חוץ גיאלי ברכ על התבטאויות ערפאת.

(ו) נראה שכונת ערפאת בהצהרותיו היא להמחיש מחד גיסא לציבור בישראל שהוא גורם מתון שיש להתחשב בו והעשוי לשמש בן שיח. מאידך גיסא דואג ערפאת לדימויו במערב.

(ז) בדיון הובעה הערה שהחשוב באירוע לא היו הצהרות ערפאת אלא דווקא התגובה הירדנית-המקנה להצהרת ערפאת מימד של חשיבות ומושכת אליה תשומת לב. נראה שהתגובה הירדנית נובעת מרגישותם למעמדם בציבור הפלשתינאי וחששם שמא יתחזק מעמד ערפאת.

(ח) עוד על ההתפתחויות במפרצ והצהרת ערפאת בדיווחי ממד.

ג. הבחירות בארגנטינה:

(א) בבחירות שהתקיימו על 50 אחוז מהמושבים בכית התחתון זכו הפרונטיסטים ב-42 אחוז לעומת 38 לרדיקלים. כתוצאה מהבחירות אבדו הרדיקלים הרוב המוחלט שעמד לרשותם ונותרו עם רוב פשוט של 117 חברים מתוך 254 לעומת 130 קודם לכן. לפרונטיסטים 106 חברים. בבחירות למושלי המדינות בולט הנצחון הפרונטיסטי, אף יותר מ-24 מושלים נבחרו 16

ג. השבוע במשרד:

א. המנכל טמיר החל ביקור ביבשת אוקיאניה. המנכל ומנהל מחי אוקיאניה יבקרו בין היתר במיקרונזיה, איי מרשל, פיג'י, פפואה ניו-גיני ואוסטרליה. בין יעדי הביקור יצירת קשרים כלכליים עם מדינות אוקיאניה.

ב. בשבוע הבא יצא ממרוהים ושהיל לניו יורק להשתתף בעצרת ה-42 של האו"ם. לשך נקבעו פגישות עם שרי חוץ ממדינות רבות ביניהם: מזכיר המדינה של ארה"ב, שהיח בריהים, שהיח יפן, מצרים, ברזיל, הונגריה, קמרון ועוד.

ג. בהאג מתקיים כנס לאנשי הסברה באירופה בהשתתפות ממנכל, רי אמית'ק, מנהלי הסברה וקשתומ.

ד. אורחי המשרד. בארצ מבקר מי שהיה מועמד לנשיאות הונדורס ונשיא המפלגה הלאומית שמ, קייחס בליווי 6 אישים מצמרת מפלגתו.

- שר הפנים לשעבר של ברזיל, קוולקנטי.

- בירושלים מתקיים כנס ראשי ערים בהשתתפות ראשי עיריות מדריד, סביליה, אופסלה, סגן ראש עיריית אחונה ועוד.

- חבר הפרלמנט הבריטי (שמרני) מיקל לייטם שהוא יורי האגודה האנגלו-ישראלית.

During the night of September 21, U.S. naval forces observed an Iranian naval vessel operating in international waters in the Persian Gulf.

They were able to verify that the Iranian Naval vessel was engaged in minelaying in waters frequented by U.S. and other international shipping.

Helicopters from the USS Jarrett intervened to prevent the Iranian vessel from laying mines, taking the Iranian vessel under fire.

Iran bears the responsibility for the consequences of its own hostile behavior.

The actions taken by U.S. forces in this incident were within the rights of the United States under international law. Every state has, under the UN charter, the right to use reasonable and proportionate force in self-defense, including the defense of its warships and other vessels flying its flag against actual or imminent attack.

In particular, where mines are laid in international waters which threaten the safety of vessels navigating in the area, we and other states have the right to respond with the force necessary to terminate the threat. Various nations, including the U.S., have taken steps necessary to permit defense of their shipping in the Gulf.

In the present incident, U.S. forces observed the Iranian vessel laying mines. Such actions are a direct threat to U.S. warships and flag vessels in the Gulf, as was clearly demonstrated by the Bridgeton incident. U.S. forces took immediate action against the Iranian vessel to cause it to cease minelaying activity. The measures taken were clearly reasonable and proportionate under the circumstances.

We do not seek a confrontation with Iran, or an escalation of this incident, but our forces will defend themselves if provoked. The international community should make clear to Iran that such acts will not be tolerated.

We have communicated the circumstances of the incident to the UN Secretariat with a request that this be conveyed to the Iranian Mission and delegation in New York.

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, September 22, 1987

Dear Ron,

I am very grateful to you for your warm greetings on the occasion of Rosh Hashanah, and for sending me a copy of your meaningful message to the Jewish people. These two greetings reflect your understanding of our traditions, history and aspirations.

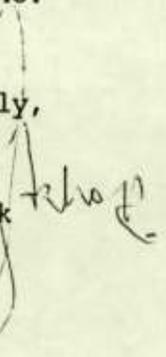
On the threshold of the New Year I would like to place on record our profound appreciation of your leadership, cooperation and support of our people and State.

Your efforts for global peace deserve every support. I congratulate you on your agreement with the Soviet Union, which could begin the removal of the nuclear threat from humanity. This is a source of great encouragement to every human being who believes in peace, and it could usher in an era of new hope and faith in the progress of humanity.

We the people of Israel and our Jewish brethren who live in many parts of the world and on both sides of the dividing line between West and East, find your recent achievements particularly encouraging and uplifting.

May the Almighty grant you and Nancy good health, strength and success in all your endeavours in the year 5748.

Sincerely,

Yitzhak

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C.

3231/2

משרד החוץ - מחלקת הקשר

COB1749C.C23
*****

*** סודי ביותר ***
*****
<-- <-- יוצא <--> -->

עו"ת 3 מתוך 21
*****
עמוד 1 מתוך 2

אל: וווש, נר: 679, מ-: המשרד,
דח: מ, סג: סב, תא: 220987, זח: 1620

מידי/סודי ביותר

אל: השגריר, וושינגטון

רצ"ב סיכום שיחה שקיימתי היום עם ג'וזף סאליבן.

הנדון: סיכום פגישה עם ג'וזף סאליבן בנושא סכר המקארן
(22.9.87)

ג'וזף סאליבן, היועץ המדיני בשגרירות ארה"ב, מסר לי היום את המידע שלהלן באשר לעמדת ארה"ב בנושא סכר המקארן:

1. כבר בשנים 80-1979 מימנו האמר' FEASIBILITY STUDY לגבי סכר המקארן.
2. כידוע, ארה"ב תומכת בשי"פ' של מדינות האיזור, בנושא ניצול המים. שי"פ' זה יכול לתרום לפיתוח האזור כולו.
3. סכר המקארן יביא תועלת גם לישראל, כי הוא יאפשר לה מקור אמין של מים גם לקיץ וגם לחורף.
4. גם ירדן מודעת לדאגותיה של ממשלת ישראל בענין הירמוך. ממשלת ירדן מודעת לכך שצריך להבטיח לישראל חלק הולם של מימי הירמוך, אחרי שסכר המקארן ייבנה. מידע זה מבוסס על שיחות של נציגי ארה"ב בעמאן.
5. ארה"ב מקדמת בברכה את ההתקדמות שהושגה בשבועות האחרונים, בין ישראל וירדן, בענין חלוקת מימי הירמוך, והיא מעוניינת ששי"פ' זה בין ישראל לירדן יימשך.
6. ממשלת ארה"ב לא תתחייב לכל מימון משמעותי של סכר המקארן, עד שיתקיימו דיונים עם הקונגרס בנושא זה, ועד שיתפתר בעיית חלוקת המים, בצורה שתשביע את רצון כל הצדדים.
7. ארה"ב תבצע בקרוב FEASIBILITY STUDY לגבי סכר המקארן, שיהווה עידכון של הסכר הקודם מן השנים 80-79.

עד כאן

אריה מקל/לשכת רהמ'

תפ:

משרד החוץ - מחלקת הקשר

COB1749C.C23

*****

*** סודי ביותר ***

*****

<-- <-- יוצא --> -->

עו"ת 3 מתוך 21

*****

עמוד 2 מתוך 2

שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, ליאור, מזתים, מינרבי, סייבל, ר/מרכז*

טו"ד

** דרצא

**

**

**

תדזם: 9,15131

אל: 696/ט

מ-: המשרד, תא: 220987, זח: 1807, דוד: מ, ט: ג: ט

8: ד: ט

טו"ד/מיו"ד

ט.ר. 13

השגרירות דושינגטון

מעולת צי ארה"ב במסרץ

ג'ר סליבן ומריון פרידווג בקוונזי כזי להציג מעולת הצי במסרץ. השאירו נקודות (בנפרד), ציינו שלכונת האיום הישיר לצי ארה"ב התגובה האמריקנית היתה הגיונית ופרופורציונלית והדגישו שארה"ב אינה מעוניינת ועומת עם אירן או אסקלציה.

במהלך שיחתנו בנושא ציינו שהזכרנו היא כי אירן עלולה לנקוט צעדים אלומים נגדיים וטו"ד יותר שאלו יהיו מהוץ לאזור המסרץ, דהיינו מעולות טו"ד כלפי יעדים או אינטרסים אמריקניים. כן העירו, גם במקור לזיכות הפנימי בארה"ב, שארה"ב תזכירנה בכונותה לקיימה זכויות הנדרשת במסרץ לצורך שמירת חופש השיט, עניינה שלא לזכירנה להדרדרות במצב אן עם זאת בכונותה להגיב במידה הנדרשת לגרוי הענייני.

מצידי התייחסתי לתמיכתנו בעקרון חופש השיט והבנתנו למטרות הכונות האמריקניות במסרץ. מבחינתנו, מעבר להערות השונות על השפעת מלחמת עירק-אירן על הזירה שלנו, נשמח לראות בסיום מלחמה ארוכה זו.

טמנכ"ל צמ"א ומד"ן

טו

ט: שח, רחם, שהבט, מנכל, ממנכ"ל, ו/מרכז, דט, אמן, ממז, בירן, מצמא

26

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 6 דפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות מייד

תאריך/ז"ח 22 ספט' 87

מס' מברק

17

המשרד + בטחון

479

500

אל: מצפ"א

דע: מקשיח - משהבי"ט

קונגרס מכירות נשק לסעודיה

לשלנו 460 (447 לבטחון) מה-21.9

1. רצ"ב שני מכתבים חוזרים בנדון המפצירים בחברי שני הבתים להצטרף למכתבי התנגדות למכירות המוצעות שנועדים, כל אחד בנפרד, לנשיא רייגן. המכתב לסנטורים הופץ בשבוע שעבר, ואילו המכתב לקונגרסמנים יופץ, ככל הנראה, היום (22.9).

2. סביב שני המכתבים שוררים חילוקי דעות "תכניים" ופוליטיים מקרב היוזמים. החתומים בסנט הינם קבוצה מעורבת למדי, וביניהם סנטורים שמתנגדים לכל עסקה עם הסעודים, סנטורים שבאופן מסורתי יוזמים מכתבים כאלה אך כיום איו להם ענין רב בנושא, ובין שני המחנות האלה אחרים שחותרים לפשרה עם הממשל נרואים במכתב מעין קלף מיקוח במשחק שמתנהל כיום. אם כי לא ברור לאן יוביל חוסר אחדות זה, מובן שאין כאן גרעין מוצק שבכוונתו לעמוד איתן מול לחצי הממשל.

3. כאשר למכתב לקונגרסמנים, הפצתו התעכבה בשל מחלוקת פוליטית, הרפובליקאים בקשו להחתים חמישה על המכתב (מול שלושה דמוקרטים), וביניהם קוני מק מפלורידה, לארי סמית' (היוזם העקרי) התנגד להצטרפות מק, ששוקל התמודדות לסנט בשנה הבאה (מול הסנטור הדמוקרטי, לוטון צ'יילס) לבסוף סוכם שלושה מכל צד יחתמו (סמית', מל לוין ודנטה פאסל מטעם הדמוקרטים, ואדוארדס וובר וברומפילד מטעם הרפובליקאים).

נכון להבוקר לא היה ברור שברומפילד (בכיר המיעוט בוועדת החוץ) יסכים לחתום.

יולי
למדו

Handwritten notes at the bottom of the page, including names and numbers:
C 2
ההג 3
ד 3
א/א 1
בין 1
א 2
ה/ח 1
א 4
ה 4
א/א 4

ALAN GRANSTON
CALIFORNIA

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

500
47
2
6

September 16, 1987

Dear Colleague:

We are writing to express our concern over indications that the Administration may soon propose a major new package sale of sophisticated arms to Saudi Arabia, with a total value of more than \$1.4 billion. This new sale reportedly includes a dozen F-15 aircraft, 1600 Maverick missiles, \$300 million worth of advanced electronics equipment for Saudi planes, and upgrades for the Saudis' M 60 tanks and artillery vehicles. We do not believe this sale should be approved.

We welcome the fact that the Administration is consulting with Congress before inviting confrontation with a formal notification. We are concerned that with so many controversial issues before the Senate this fall, the Administration would serve no one's interests if it proceeded to provoke a new Saudi arms sale confrontation. We intend to oppose this new Saudi arms package vigorously, for the following reasons.

We do not believe it serves U.S. national interests to reward the Saudis with sales of our most sophisticated arms when the Saudis have proved so indifferent to urgent U.S. security concerns. Thirty-eight Americans have already died in the dangerous mission to keep the Persian Gulf sea lanes open for oil and natural gas exports. While this effort directly serves vital interests of the Saudi kingdom and its close ally Kuwait, we are disappointed that the Saudis have not provided more substantial assistance. Indeed, the Saudis have persistently refused to provide U.S. forces any meaningful landing rights and shore-based resupply capabilities. The Saudis have refused to participate in mine cleaning operations in international waterways of the Gulf. And the Saudis have also refused American requests to base fighter aircraft and Navy helicopters on their soil during the current crisis.

Saudi Arabia also continues to present major obstacles to the Middle East peace process. The Saudis have consistently refused to enter any meaningful peace negotiations with Israel, and yet nothing would benefit U.S. interests in the region more than a negotiated peace. The Saudis insist on remaining one of the principal sources of funds for the PLO. They have continued to play an obstructionist role within Arab circles, discouraging moderate elements from pursuing peace initiatives and rewarding radical factions like the PLO.

*

DO the Saudis have an urgent need for this new equipment? No. While the recent incident in Mecca and the Iran-Iraq war highlight the instability in the Gulf region, the latest Saudi request would do little to address these dangers. F-15s and tanks are of little utility against internal threats to the Saudi monarchs. And the Saudi AWACS and their 56 F-15s already give them unchallenged air superiority over any conceivable Iranian threat. Yet, once again the Saudi leadership is 'testing' American friendship, pressuring the White House to make an unwise and unnecessary request to demonstrate U.S. commitment to Saudi security.

5-20
478
3/6

We have therefore urged the Reagan Administration not to waste its resources on what would inevitably prove a bruising and divisive battle to fulfill yet another Saudi wish list. We have encouraged the Administration to shelve the latest Saudi request; we encourage you to reinforce our expression of concern by joining in the enclosed letter.

If you wish to sign this letter, or if you have any questions regarding the looming Saudi arms confrontation, please have a member of your staff contact Gerry Warburg of Senator Cranston's staff (x43553) or Steve May of Senator Packwood's staff (x49068).

With best wishes,

Sincerely,

Alan Cranston
Alan Cranston

Bob Packwood
Bob Packwood

Dennis DeConcini
Dennis DeConcini

Alfonse D'Amato
Alfonse D'Amato

Frank Lautenberg
Frank Lautenberg

Pete Wilson
Pete Wilson

Edward Kennedy
Edward Kennedy

Judy Beschwitz
Judy Beschwitz

Howard M. Metzenbaum
Howard M. Metzenbaum

Alan J. Dixon
Alan J. Dixon

Garry Reid
Garry Reid

*

ALAN CRANSTON
CALIFORNIA

United States Senate
WASHINGTON, DC 20510

500
479
4/6

September , 1987

President Ronald Reagan
White House
1600 Pennsylvania Avenue
Washington, D.C.

Dear Mr. President:

We are writing to express our deep concern over indications that your Administration may soon again request substantial sales of sophisticated arms to Saudi Arabia. We urge you to reconsider this proposal.

We have expressed to you on previous occasions our opposition to such a proposed sale. We do not believe it wise to reward Saudi behavior, which has so frequently harmed U.S. national security interests, with another sale of sophisticated arms. The Saudis have not given substantial assistance to U.S. forces attempting to keep Persian Gulf sea lanes open; they have not made substantial efforts to achieve progress in the peace process; they continue to fund terrorist organizations like the P.L.O.

There are a number of crucial issues before Congress which will require bipartisan cooperation if they are to be resolved this Fall. A new, and we believe, unwarranted Saudi arms request would force an unnecessary and unproductive confrontation between Congress and the White House. We feel constrained to oppose it vigorously.

With best wishes,

Sincerely,

_____
Alan Cranston

_____
Bob Packwood

_____
Dennis DeConcini

_____
Al D'Amato

_____
Frank Lautenberg

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, D.C. 20515
September 18, 1987

500
478
5/6

Dear Colleague:

There has been prolific speculation concerning the Administration's intention to sell \$1.4 billion in American arms to Saudi Arabia. This will be the unprecedented fourth time the administration has proposed selling arms to Saudi Arabia this year. We believe that such a sale at this time is unwarranted and would work against American interests in the region.

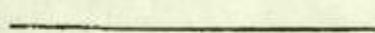
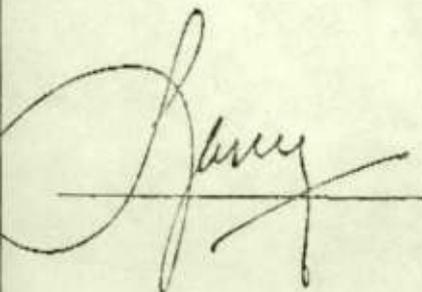
Arms sales to Saudi Arabia have proven an ineffective carrot and a precarious foundation on which to base a bilateral relationship. In the last decade, the United States has sold over \$24 billion in highly sophisticated weaponry to the Government of Saudi Arabia. In return, Riyadh continues to deny us the minimum cooperation necessary to achieve our long term regional policy objectives.

The geo-strategic importance of the Gulf demands that U.S. policy be consistent, reciprocal, and far-sighted. During every debate on arms sales to Saudi Arabia, Congress has stated how Saudi Arabia could facilitate the achievement of such a policy. Specifically, the Saudis should make peace with our most dependable ally in the region, Israel. They should be prominent in American supported regional peace processes. They should cease funding international terrorism by withdrawing support for the PLO and Syria. They should place a higher value on the observation of basic human rights, particularly those of American citizens in their country. And they should grant long and short-term landing and basing rights for American military forces protecting them in the Gulf.

The crisis in the Gulf cannot justify a further militarization of this volatile region and should not obscure persistent and fundamental problems implicit in our relationship with Saudi Arabia.

Attached is a letter we will send to President Reagan expressing our opposition to this arms proposal. Concerned senators have already sent a comparable letter. If you would like to join us in signing the letter, please call Tom Pines (Rep. Larry Smith) at 5-7931, Bill Marks (Rep. Mel Levine) at 5-6451, or Amy Wolak (Rep. Vin Weber) at 5-2331 by

Sincerely,

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, D.C. 20515

September 22, 1987

500

579

6/6

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C. 20500

Dear Mr. President:

Speculation abounds concerning your intention to sell a \$1.4 billion arms package to Saudi Arabia. We believe that such a sale at this time is unwarranted and would work against American interests in the region.

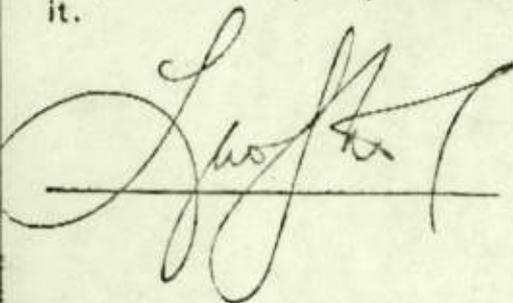
The current crisis in the Gulf cannot justify a further militarization of this volatile region and should not obscure the persistent and fundamental problems implicit in our relationship with Saudi Arabia.

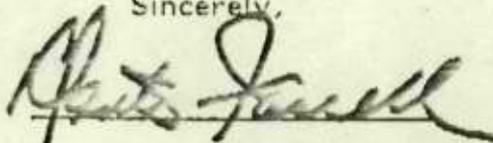
The geo-strategic importance of the Gulf demands that U.S. policy be consistent, reciprocal, and far-sighted. During every debate on arms sales to Saudi Arabia, Congress has explicitly stated how Saudi Arabia could facilitate our achievement of such a policy. Specifically, the Saudis should make peace with Israel. They should be prominent in American supported regional peace processes. They should cease funding international terrorism by withdrawing support for the PLO and Syria. They should place a higher value on the observation of human rights, particularly those of American citizens living in their country. Finally, they should extend to the United States whatever basing and landing rights we have requested of them over the years.

We also want to bring to your attention the fact that arms sales to Saudi Arabia have proven to be an ineffective carrot and a precarious foundation on which to base a bilateral relationship. In the last decade, the United States has sold over \$24 billion worth of highly sophisticated weaponry to the Government of Saudi Arabia. In return, Riyadh continues to deny us the minimum cooperation necessary to achieve our aforementioned policy objectives.

We join the Senate in questioning the wisdom of this sale and respectfully request that you reconsider its introduction to Congress. Should you decide to pursue this policy, however, we would be compelled to aggressively oppose it.

Sincerely,

שגרירות ישראל - רוסינגטון

אל: המשרד

ס ו ס ס
דפ"ס 1... מתוך 3... דפים
סוג בטחוני... סנדל...
דחיפות... רגיל

תאריך וז"ח: 22/9/87-16:00

1/3

1/3

מס' מברק 102

אל: רוניבשטיין - משרד רוה"מ
דע: מנחל מצפ"א

עסקת הנשק, שלך 552

רצ"ב נייר המעלה נקודות הטיעון נגד אספקת הנשק לטעודיה.
הנייר משמש כ- *talking points* לנציגינו וכחגובה לפניות בנושא.
עדיין לא החלטנו על מועד הפצתו הרחבה של הנייר.

אשר נעים
אשר נעים

רוניבשטיין / לזכור הגאספה
2. 1. 1. 1. 3. 3. 2.

THE SAUDI ARMS SALE

492

2/3

Israel, as a matter of principle, opposes the supply of offensive military equipment to any Arab state that maintains a state of war with her. Saudi Arabia is one such state. In fact, Saudi Arabia has always taken an uncompromising position with regard to the Arab-Israel conflict. Not only does the Saudi regime make repeated calls for Jihad against Israel, it also gives practical expression to its threats by pressuring countries to limit--if not sever--relations with Israel. It bribes public figures and agencies around the world to undermine Israel's legitimacy. It served as a central force behind Arab opposition to the Camp David peace process and the Arab boycott of Egypt. It serves as the principal financier of the PLO. And, it actively participated in the 1948-49, 1967 and 1973 Arab wars against Israel.

Israel, therefore, views with concern the proposed sale of \$1 billion in American arms to the Saudi regime. These arms are to include 1,000 Maverick anti-armor missiles, 14 F-15 jet fighters, as well as other sophisticated weapon systems. These armaments would supplement a Saudi inventory that already includes \$24 billion in advanced weapon systems acquired from the United States over the past decade. This existing weaponry includes F-15 fighters, AWACS aircraft, Stinger, Sidewinder and Harpoon missiles, as well as tanks and helicopters.

These weapons have been supplied to the Saudis without requiring, in return, Saudi support for (let alone participation in) the Middle East peace process.

Recent events in the Persian Gulf and in Saudi Arabia itself, however, have raised new questions concerning Saudi intentions.

Saudi leaders ostensibly claim that the proposed arms sale is necessary in order to bolster Saudi capability in the face of a possible Iranian threat. Nonetheless, when Iranian mines did indeed threaten international passage through the Persian Gulf, the Saudis stood by and handed the problem over to the Western powers, notably the United States. The Saudis, in fact, declined to offer U.S. ships use of their ample port facilities, and, in so doing, actually inhibited American efforts to keep the Persian Gulf open.

The recent riot among pilgrims in Mecca, moreover, demonstrated the fragility of the Saudi regime and its susceptibility to fundamentalist agitation. The real threat to Saudi stability, therefore, is not foreign invasion, but rather, domestic subversion. The proposed arms sale does not address this threat at all.

On the one hand, therefore, the Saudis decline to use the weapons they already have to defend themselves externally, while on the other hand such weapons are irrelevant in dealing with the problems they face domestically.

*

3/3

The Saudis, for their part, appear intent on addressing the threat posed by fundamentalist subversion by appeasing it. The Saudi Arabian Interior Minister, for example, Naif ibn Abd-al-Aziz, recently blamed Israel for the disturbances in Mecca, and stated that a military struggle "must be directed to liberate Jerusalem and not Mecca, and instead of the war in the Gulf, war should be waged against Israel." Saudi Arabia, he stressed, "will be the first to stand by Iran's side in the liberation of Jerusalem" (quoted in The Independent, London, August 29, 1987). This explains why Saudi Arabia is so reticent about involving itself militarily in the defense of the Persian Gulf, and also confirms that Saudi Arabia is indeed prepared to use the inventory of weapons it has at its disposal in a war of aggression against Israel.

Clearly, Saudi Arabian policy is not just influenced by anti-Israel, anti-Western Islamic fundamentalism, but, in essence, is held hostage by it.

Under these circumstances, the renewed supply of sophisticated offensive weaponry to Saudi Arabia will undermine peace in the Middle East and create a grave danger to the security of the State of Israel.

September 2, 1987

*

שגרירות ישראל / נוש' טור

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 1 דפים

סווג בטחוני גלרי

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1745 21 ספט

מס' מברק

המשרד + ניו יורק 86 456

אל :- מצפ"א, מעי"ת גע: ניו-יורק

AJC
בהמשך לשלח אה"א

התקשרה אליין שיולינס, כתבת הניו-יורק טיימס" ואמרה כי הודעה ה-AJC בזכות הועידה הבינלאומית והתגובות לה, יקבלו מחר כיסוי נרחב בעתונה. זאת, בעיקר בגלל שזאת הפעם הראשונה שארגון יהודי-אמריקאי נוקט עמדה ברורה וחד משמעית - בווכוח ישראלי פנימי. התגובות שהיא מקבלת מחקילה היהודית מעורבות. חלק משבחים חלק מגנים ואחרים מסרבים להתייחס (קבלה תגובות מ- ADL, מועדון הנשיאים ומהיימן בוקביינדר) כשבקשה תגובת השגרירות אמרתי כי ראינו את ההודעה ואין לנו כל תגובה.

יוסי אל

- 23 -

שם 2 3 3 2
הוא 3
ג' (אנא) 1
ביץ ג' 2
א/א/ס' 1
ג' 1
מספרה 2
ס' 1

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: ---
סוג בטחוני:	טופס מברק	מתור: ---
סודי		
תז"ח: 119	המשרד	א ל :
כר :		ד ע :
0561	נאו"ם , ניו יורק	מאת :

אל: מנהל ממ"ד.

דע: ארבל 2

מאת: א. אסעד.

נודע לי ממקור שנפגש עם ד"ר ברהן וספד חמאדי ממשלחת
 האמירויות הערביות הדכרים הבאים:

1. האיש הציג את עצמו כחבר בוועד הפועל של אש"פ.
2. סיפר למקור כי המסר שהעביר ערפת עם ח"כ ביטון על
 נכונותו לנהל-מו"מ ישיר עם ישראל והכרה ב-242 ו-338
 הינם לצרכי דעת הקהל במערב. כמו כן כדי להעמיק את
הפירוד בין המחנה שהוא קורא לו "מחנה השלום" לבין יתר
האוכלוסיה כארץ.

נאו"ם

אישור:	שם השולח: אסעד אסעד	תאריך: 21.9.87
--------	---------------------	----------------

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3, 4 and some illegible text.

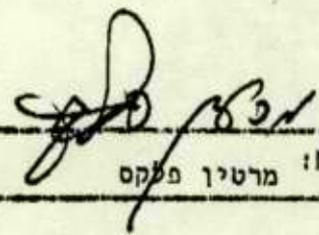
ז'חיסות: מיידי סרוג כטחוני: בלמס	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 1 מחור: 11
תז"ח: 100-	ארב"ל 2	א ל :
נר : 0563		ר ע :
		מאח : מרטין פלקס

כמה שאלות - א הוצעה
 קצת 3

לחלן טכסט של נאום נשיא ארה"ב רונלד רייגן.
 לידיעתכם.

נאוו"ם

שהה מהג ג'ט 3 3 2
 הוגרס ג'ט 3 4 1
 מ'ן 3 3 1
 ב'נס א'ב' 2 2 2

תאריך: 21.09.1987 שם השולח: מרטין פלקס אישור:

UNITED STATES MISSION TO THE UNITED NATIONS

PRESS RELEASE

799 UNITED NATIONS PLAZA
NEW YORK, N. Y. 10017

FOR RELEASE ON DELIVERY
CHECK TEXT AGAINST DELIVERY

Press Release USUN 42-(87)
September 21, 1987

563
2/11

THE WHITE HOUSE

ADDRESS BY

THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

RONALD W. REAGAN

TO THE

42ND SESSION OF THE UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY

UNITED NATIONS, NEW YORK
SEPTEMBER 21, 1987

563 3/11

Mr. President, Mr. Secretary-General, honored guests, distinguished delegates: Let me first welcome the Secretary-General back from his pilgrimage for peace in the Middle East. Hundreds of thousands have already fallen in the bloody conflict between Iran and Iraq. All men and women of goodwill pray that the carnage can soon be stopped. We pray that the Secretary-General proves to be not only a pilgrim but also the architect of a lasting peace between those two nations. Mr. Secretary-General, the United States supports you. May God guide you in your labors ahead.

Like the Secretary-General, all of us here today are on a kind of pilgrimage. We come from every continent, every race, and most religions to this great hall of hope where, in the name of peace, we practice diplomacy. Now, diplomacy, of course, is a subtle and nuanced craft -- so much so that it is said that when one of the most wily diplomats of the 19th century passed away, other diplomats asked, on reports of his death, "What do you suppose the old fox meant by that?"

But true statesmanship requires not merely skill but something greater. Something we call vision -- a grasp of the present and of the possibilities of the future. I have come here today to map out for you my own vision of the world's future -- one, I believe, that, in its essential elements, is shared by all Americans. And I hope those who see things differently will not mind if I say that we in the United States believe that the place to look first for shape of the future is not in continental masses and sea lanes, although geography is, obviously, of great importance. Neither is it in national reserves of blood and iron or, on the other hand, of money and industrial capacity -- although military and economic strength are also, of course, crucial. We begin with something that is far simpler and yet far more profound -- the human heart.

All over the world today, the yearnings of the human heart are redirecting the course of international affairs, putting the lie to the myth of materialism and historical determinism. We have only to open our eyes to see the simple aspirations of ordinary people writ large on the record of our times.

Last year in the Philippines, ordinary people rekindled the spirit of democracy and restored the electoral process. Some said they had performed a miracle, and if so, a similar miracle -- a transition to democracy -- is taking place in the Republic of Korea. Haiti, too, is making a transition. Some despair when these new, young democracies face conflicts or challenges, but growing pains are normal in democracies. The United States had them -- as has every other democracy on Earth.

In Latin America, too, one can hear the voices of freedom echo from the peaks and across the plains. It is the song of ordinary people marching, not in uniforms and not in military file, but, rather, one by one in simple, everyday working clothes -- marching

to the polls. Ten years ago, only a third of the people of Latin America and the Caribbean lived in democracies or in countries that were turning to democracy. Today over 90 percent do.

But this worldwide movement to democracy is not the only way in which simple, ordinary people are leading us in this room -- we who are said to be the makers of history -- leading us into the future. Around the world, new businesses, new economic growth, new technologies are emerging from the workshops of ordinary people with extraordinary dreams.

Here in the United States, entrepreneurial energy -- reinvigorated when we cut taxes and regulations -- has fueled the current economic expansion. According to scholars at the Massachusetts Institute of Technology, three-quarters of the more than 13-1/2 million new jobs that we have created since the beginning of our expansion came from businesses with fewer than 100 employees -- businesses started by ordinary people who dared to take a chance. And many of our new high technologies were first developed in the garages of fledgling entrepreneurs. Yet America is not the only or perhaps even the best example of the dynamism and dreams that the freeing of markets set free.

In India and China, freer markets for farmers have led to an explosion in production. In Africa, governments are rethinking their policies, and where they are allowing greater economic freedom to farmers, crop production has improved. Meanwhile, in the newly industrialized countries of the Pacific Rim, free markets in services and manufacturing as well as agriculture have led to a soaring of growth and standards of living. The ASEAN nations, Japan, Korea, and Taiwan have created the true economic miracle of the last two decades, and in each of them, much of the magic came from ordinary people who succeeded as entrepreneurs.

In Latin America, this same lesson of free markets, greater opportunity, and growth is being studied and acted on. President Sarney of Brazil spoke for many others when he said that, "Private initiative is the engine of economic development. In Brazil we have learned that every time the state's penetration in the economy increases, our liberty decreases." Yes, policies that release to flight ordinary people's dreams are spreading around the world. From Colombia to Turkey to Indonesia, governments are cutting taxes, reviewing their regulations, and opening opportunities for initiative.

There has been much talk in the halls of this building about the "right to development." But more and more the evidence is clear that development is not itself a right. It is the product of rights -- the right to own property; the right to buy and sell freely; the right to contract; the right to be free of excessive taxation and regulation, of burdensome government. There have been studies that have determined that countries with low tax rates have greater growth than those with high rates.

563 5/11

We are all familiar with the phenomenon of the "underground economy." The scholar, Hernando de Soto, and his colleagues have examined the situation of one country -- Peru -- and described an economy of the poor that bypasses crushing taxation and stifling regulation. This "informal economy," as the researchers call it, is the principal supplier of many goods and services, and often the only ladder for upward mobility. In the capital city, it accounts for almost all public transportation and most street markets. And the researchers concluded that, thanks to the informal economy, "The poor can work, travel, and have a roof over their heads." They might have added that, by becoming underground entrepreneurs themselves or by working for them, the poor have become less poor and the nation itself richer.

Those who advocate statist solutions to development should take note -- the free market is the other path to development and the one true path. It is the people's path. And, unlike many other paths, it leads somewhere. It works.

So this is where I believe we can find the map to the world's future -- in the hearts of ordinary people; in their hopes for themselves and their children; in their prayers as they lay themselves and their families to rest each night. These simple people are the giants of the Earth, the true builders of the world and shapers of the centuries to come. And if indeed they triumph, as I believe they will, we will at last know a world of peace and freedom, opportunity and hope, and, yes, of democracy -- a world in which the spirit of mankind at last conquers the old, familiar enemies of famine, disease, tyranny, and war.

This is my vision -- America's vision. I recognize that some governments represented in this Hall have other ideas. Some do not believe in democracy or in political, economic, or religious freedom. Some believe in dictatorship -- whether by one man, one party, one class, one race, or one vanguard. To those governments I would only say that the price of oppression is clear. Your economies will fall farther and farther behind. Your people will become more restless. Isn't it better to listen to the people's hopes now, rather than their curses later?

And yet, despite our differences, there is one common hope that brought us all to make this common pilgrimage -- the hope that mankind will one day beat its swords into plowshares; the hope of peace.

In no place on Earth today is peace more in need of friends than in the Middle East. Its people's yearning for peace is growing. The United States will continue to be an active partner in the efforts of the parties to come together to settle their differences and build a just and lasting peace.

And this month marks the beginning of the eighth year of the Iran-Iraq War. Two months ago, the Security Council adopted a mandatory resolution demanding a ceasefire, withdrawal, and

563

6/11

negotiations to end the war. The United States fully supports implementation of Resolution 598, as we support the Secretary-General's recent mission. We welcomed Iraq's acceptance of that resolution, and remain disappointed at Iran's unwillingness to accept it.

In that regard, I know that the President of Iran will be addressing you tomorrow. I take this opportunity to call upon him clearly and unequivocally to state whether Iran accepts 598 or not. If the answer is positive, it would be a welcome step and major breakthrough. If it is negative, the Council has no choice but rapidly to adopt enforcement measures.

For 40 years the United States has made clear its vital interest in the security of the Persian Gulf and the countries that border it. The oil reserves there are of strategic importance to the economies of the free world. We are committed to maintaining the free flow of this oil and to prevent the domination of the region by any hostile power.

We do not seek confrontation or trouble with Iran or anyone else. Our objective is now, and has been at every stage, finding a means to end the war with no victor and no vanquished. The increase in our naval presence in the Gulf does not favor one side or the other. It is a response to heightened tensions and followed consultations with our friends in the region. When the tension diminishes, so will our presence.

The United States is gratified by many recent diplomatic developments -- the unanimous adoption of Resolution 598, the Arab League's statement at its recent meeting in Tunis, and the Secretary-General's visit. Yet problems remain.

The Soviet Union helped in drafting and reaching an agreement on Resolution 598. But outside the Security Council, the Soviets have acted differently. They called for removal of our Navy from the Gulf, where it has been for 40 years. They made the false accusation that somehow the United States -- rather than the war itself -- is the source of tension in the Gulf. Such statements are not helpful. They divert attention from the challenge facing us all -- a just end to the war.

The United States hopes the Soviets will join the other members of the Security Council in vigorously seeking an end to a conflict that should never have begun, should have ended long ago, and has become one of the great tragedies of the postwar era.

Elsewhere in the region, we see the continuing Soviet occupation of Afghanistan. After nearly eight years, a million casualties, nearly four million others driven into exile, and more intense fighting than ever -- it's time for the Soviet Union to leave.

563 7/11

The Afghan people must have the right to determine their own future free of foreign coercion. There is no excuse for prolonging a brutal war or propping up a regime whose days are clearly numbered. That regime offers political proposals that pretend compromise, but really would ensure the perpetuation of the regime's power. Those proposals have failed the only significant test: They have been rejected by the Afghan people. Every day the resistance grows in strength. It is an indispensable party in the quest for a negotiated solution.

The world community must continue to insist on genuine self-determination; prompt and full Soviet withdrawal; and the return of the refugees to their homes in safety and honor. The attempt may be made to pressure a few countries to change their vote this year, but this body, I know, will vote overwhelmingly, as every year before, for Afghan independence and freedom.

We have noted General Secretary Gorbachev's statement of readiness to withdraw. In April, I asked the Soviet Union to set a date this year when this withdrawal would begin. I repeat that request now, in this forum for peace. I pledge that, once the Soviet Union shows convincingly that it's ready for a genuine political settlement, the United States is ready to be helpful.

Let me add one final note on this matter. Pakistan, in the face of enormous pressure and intimidation, has given sanctuary to Afghan refugees. We salute the courage of Pakistan and the Pakistani people. They deserve strong support from all of us.

Another regional conflict, we all know, is taking place in Central America -- in Nicaragua.

To the Sandinista delegation here today I say: Your people know the true nature of your regime. They have seen their liberties suppressed. They have seen the promises of 1979 go unfulfilled. They have seen their real wages and personal income fall by half -- yes, half -- since 1979, while your Party elite live lives of privilege and luxury.

This is why, despite a billion dollars in Soviet-bloc aid last year alone, despite the largest and best equipped army in Central America, you face a popular revolution at home. It is why the democratic resistance is able to operate freely deep in your heartland. But this revolution should come as no surprise to you. It is only the revolution you promised the people, and that you then betrayed.

The goal of United States policy towards Nicaragua is simple. It is the goal of the Nicaraguan people and the freedom fighters as well: It is democracy -- real, free, pluralistic, constitutional democracy. Understand this: We will not, and the world community will not, accept phoney "democratization" designed to mask the perpetuation of dictatorship.

In this 200th year of our own Constitution, we know that real democracy depends on the safeguards of an institutional structure that prevents a concentration of power. It is that which makes rights secure. The temporary relaxation of controls -- which can later be tightened -- is not democratization.

Again, to the Sandinistas, I say: We continue to hope that Nicaragua will become part of the genuine democratic transformation we have seen throughout Central America in this decade. We applaud the principles embodied in the Guatemala agreement, which links the security of the Central American democracies to democratic reform in Nicaragua. Now is the time for you to shut down the military machine that threatens your neighbors and assaults your own people. You must end your stranglehold on internal political activity. You must hold free and fair national elections. The media must be truly free -- not censored or intimidated or crippled by indirect measures like the denial of newsprint or threats against journalists or their families. Exiles must be allowed to return to minister, to live, to work, and to organize politically. Then, when persecution of religion has ended, and the jails no longer contain political prisoners, national reconciliation and democracy will be possible.

Unless this happens, "democratization" will be a fraud. And until it happens, we will press for true democracy by supporting those fighting for it.

Freedom in Nicaragua or Angola or Afghanistan or Cambodia or Eastern Europe or South Africa or anyplace else on the globe is not just an internal matter. Some time ago the Czech dissident writer, Vaclav Havel warned the world that, "respect for human rights is the fundamental condition and the sole genuine guarantee of true peace." And Andrei Sakharov in his Nobel Lecture said: "I am convinced that international confidence, mutual understanding, disarmament, and international security are inconceivable without an open society with freedom of information, freedom of conscience, the right to publish, and the right to travel and choose the country in which one wishes to live."

Freedom serves peace. The quest for peace must serve the cause of freedom. Patient diplomacy can contribute to a world in which both can flourish. We are heartened by new prospects for improvement in East-West and particularly U.S.-Soviet relations.

Last week Soviet Foreign Minister Shevardnadze visited Washington for talks with me and with Secretary of State Shultz. We discussed the full range of issues, including my longstanding efforts to achieve, for the first time, deep reductions in U.S. and Soviet nuclear arms. It was six years ago, for example, that I proposed the "zero option" for U.S. and Soviet longer-range, intermediate-range nuclear missiles. I am pleased that we have now agreed in principle to a truly historic treaty that will eliminate an entire class of U.S. and Soviet nuclear weapons. We also agreed to intensify our diplomatic efforts in all areas of mutual interest.

563 9/11

Toward that end, Secretary Shultz and the Foreign Minister will meet again, a month from now, in Moscow, and I will meet again with General Secretary Gorbachev later this fall.

We continue to have our differences and probably always will. But that puts a special responsibility on us to find ways -- realistic ways -- to bring greater stability to our competition and to show the world a constructive example of the value of communication and of the possibility of peaceful solutions to political problems.

Here let me add that we seek, through our Strategic Defense Initiative, to find a way to keep the peace through relying on defense -- not offense -- for deterrence and for eventually rendering ballistic missiles obsolete. SDI has greatly enhanced the prospects for real arms reduction. It is a crucial part of our efforts to ensure a safer world and a more stable strategic balance.

We will continue to pursue the goal of arms reduction, particularly the goal that the General Secretary and I agreed upon -- a 50-percent reduction in our respective strategic nuclear arms. We will continue to press the Soviets for more constructive conduct in the settling of regional conflicts. We look to the Soviets to honor the Helsinki Accords. We look for greater freedom for the Soviet peoples within their country, more people-to-people exchanges with our country, and Soviet recognition in practice of the right of freedom of movement.

We look forward to a time when things we now regard as sources of friction and even danger can become examples of cooperation between ourselves and the Soviet Union. For instance, I have proposed a collaboration to reduce the barriers between East and West in Berlin, and more broadly in Europe as a whole. Let us work together for a Europe in which force or the threat of force, whether in the form of walls or of guns, is no longer an obstacle to free choice by individuals and whole nations. I have also called for more openness in the flow of information from the Soviet Union about its military forces, policies, and programs so that our negotiations about arms reduction can proceed with greater confidence.

We hear much about changes in the Soviet Union. We are intensely interested in these changes. We hear the word, "glasnost," which is translated as "openness." In English, "openness" is a broad term. It means the free, unfettered flow of information, ideas, and people. It means political and intellectual liberty in all its dimensions. We hope, for the sake of the peoples of the USSR, that such changes will come. And we hope, for the sake of peace, that it will include a foreign policy that respects the freedom and independence of other peoples.

No place should be better suited for discussions of peace than this hall. The first Secretary-General, Trygve Lie, said of the United Nations: "With the danger of fire, and in the absence of an organized fire department, it is only common sense for the neighbors to join in setting up their own fire brigades."

Joining together to drown the flames of war -- this, together with a Universal Declaration of Human Rights, was the founding ideal of the United Nations. It is our continuing challenge to ensure that the U.N. lives up to these hopes.

As the Secretary-General noted some time ago, the risk of anarchy in the world has increased because the fundamental rules of the U.N. Charter have been violated. The General Assembly has repeatedly acknowledged this with regard to the occupation of Afghanistan. The Charter has a concrete practical meaning today because it touches on all the dimensions of human aspiration that I mention earlier -- the yearning for democracy and freedom, for global peace, and for prosperity.

This is why we must protect the Universal Declaration of Human Rights from being debased as it was through the infamous "Zionism is Racism" resolution. We cannot permit attempts to control the media and promote censorship under the ruse of a so-called, "New World Information Order." We must work against efforts to introduce contentious and non-relevant issues into the work of the specialized and technical agencies where we seek progress on urgent problems from terrorism to drug trafficking to nuclear proliferation, which threaten us all. Such efforts corrupt the Charter and weaken this Organization.

There have been important administrative and budget reforms. They have helped. The United States is committed to restoring its contribution as reforms progress. But there is still much to do. The United Nations was built on great dreams and great ideals. Sometimes it has strayed. It is time for it to come home.

It was Dag Hammarskjold who said, "The end of all political effort must be the well-being of the individual in a life of safety and freedom." Should this not be our credo in the years ahead?

I have spoken today of a vision and of the obstacles to its realization. More than a century ago a young Frenchman, Alexis de Tocqueville, visited America. After that visit he predicted that the two great powers of the future would be, on one hand, the United States, which would be built, as he said, "by the plowshare," and, on the other, Russia, which would go forward, again, as he said, "by the sword." Yet need it be so? Cannot swords be turned to plowshares? Can we and all nations not live in peace?

In our obsession with antagonisms of the moment, we often forget how much unites all the members of humanity. Perhaps we need some outside, universal threat to make us recognize this common bond. I occasionally think how quickly our differences worldwide would vanish if we were facing an alien threat from outside this world. And yet, I ask you, is not an alien force already among us? What could be more alien to the universal aspirations of our peoples than war and the threat of war?

563

11/11

Two centuries ago, in a hall much smaller than this one, in Philadelphia, Americans met to draft a Constitution. In the course of their debates, one of them said that the new government, if it was to rise high, must be built on the broadest base, the will and consent of the people. And so it was. And so it has been.

My message today is that the dreams of ordinary people reach to astonishing heights. If we diplomatic pilgrims are to achieve equal altitudes, we must build all we do on the full breadth of humanity's will and consent and the full expanse of the human heart.

* * * * *

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף _____ מחוד _____ דפים

שמור

סווג בטחוני

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1030 21 ספט

422

המשרד

מס' מברק

אל: מצפ"א

מאת: מתני/וושינגטון

א. מפי דמוקרט פעיל: הערכתו, שעליה הוא מצטער, שהדמוקרטים, לפי מצבם היום, אין להם סיכויים רבים להצלחה בבחירות לנשיאות. מצבם יהיה קל יותר אם בוש יהיה המועמד הרפובליקני וקשה אם המועמד הוא דול.

ב. מאחד מעוזריו של בוש שהם אינם מודאגים מהנצחון שזכה בו לאחרונה רוברטסון. האיש התיחס בביטול לרוברטסון והגדיר אותו כ- ONE-ISSUE CANDIDATE שכן ג'קסון במחנה הדמוקרטי לא יגיעו לתחרות. אישית, אינני נוטה לבטל כל כך השגו של רוברטסון, הצובר, לדעתי, תאוצה, שחשובל ממנה העיקרי הוא לעת עתה בוש יותר מאשר שאר המועמדים.

מתני

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names: 4, 1, 2, 1, 1, 3, 3, 2

23

ס ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מחוד דפים

המשרד

סוג בטחוני גלוי

דחיסות מידי

1/4

439

תאריך/ז"ח 21 1600 ספט

מס' מברק

אל - מצפ"א, זע"ח

קונגרס היהודי האמריקאי

להלן ההודעה לעתונות של ה- AJC בזכות הועידה הבינלאומית ופתרון פשרה לשטחים. החצורה מעוררת ענין בעתונות כאן.

יוסי גל

2 סה 2
1 תבואת 3
1 בלבן 3
2 דברים אחרים 3
1 150 4

news**AMERICAN JEWISH CONGRESS**

STEPHEN WISE CONGRESS HOUSE 15 EAST 84TH STREET • NEW YORK, N.Y. 10028 • 879 4500

Contact: Richard Cohen
212-758-6969
9/21/87For Immediate Release

NEW YORK, Sept. 21 -- The American Jewish Congress today made public a formal policy statement supporting a compromise solution for the occupied territories and backing the international peace conference as advocated by Foreign Minister Shimon Peres.

Theodore R. Mann, president of the Congress, said that the statement -- which called for an end to permanent Israeli rule over 1.5 million Palestinian Arabs in the West Bank and Gaza -- broke a tradition under which the American Jewish organizations have refrained from speaking out on issues affecting the peace process.

The Congress adhered to that tradition, the policy statement noted, as long as Israeli governments had clear positions on the peace process. However, because "the government of Israel itself is divided and deadlocked over how to approach the peace process," the organization said, it was "necessary and appropriate" for American Jews "participate in the current historic debate."

Arab Population Growth Cited

A major consideration in the release of the position paper, Mr. Mann said, was the finding of recent demographic studies on Arab population growth. According to the American Jewish Congress statement, the rise in Arab numbers "is rapidly transforming 'Greater Israel' -- Israel plus the West Bank and Gaza -- into a de facto binational state, politically and culturally.

"If no significant political adjustments are made," the statement warned, "the demographic imperatives will force Israel to choose by the year 2,000 between becoming a non-Jewish state or a non-democratic state.

"Neither choice is acceptable."

To find a "realistic alternative," the Congress voiced support for an international peace conference if there are "reasonable assurances" that "written understandings reached between Foreign Minister Peres and King Hussein and the safeguards they contain." will be honored.

The "substantial benefits that direct negotiations under an international conference might bring," the statement said, were three-fold:

*

- 1) "Genuine movement toward peace," 3/4 439
- 2) "The crafting of a consensual set of compromises, both territorial and functional, that would remove the stigma and opprobrium suffered by an embattled occupier;" and
- 3) "The relief of Israel and its supporters from the anguish involved in the daunting choice between a non-democratic state and a non-Jewish binational state."

The American Jewish Congress statement conceded that there were "risks" in joining such a conference, such as "having to leave the conference table and suffer condemnation as the party that broke up the conference."

"But they are not security risks and they do not outweigh" the advantages of an international peace conference based on safeguards agreed to by King Hussein of Jordan, the statement noted, adding:

"These understandings propose that as a prerequisite, all prospective conveners will be obliged to recognize Israel, that it will be made

unequivocally clear from the start that the essential purpose of the conference is to legitimate direct negotiations between and among the most interested parties, and that the referral to the conveners of any issue for resolution will require the consent of all parties to the negotiations."

In addition, the statement continued, "Israel has made clear that as a prerequisite for participation the Soviet Union will be obliged to restore diplomatic relations and liberalize Jewish emigration."

Based on these assurances, the American Jewish Congress said, "we believe that the international peace conference satisfies in sufficient measure Israel's insistence over the past 39 years that peace can be achieved only in direct, face-to-face negotiations."

The Congress said that "achieving these conditions and the subsequent convening of such a conference ought to be energetically pursued."

'American Jewry Must Take Part in the Debate'

The statement assailed "Arab intransigence and obdurate refusal to accept the legitimacy of a Jewish state in the area," adding:

"But the fact of that refusal must never become a reason for abandoning or diminishing our pursuit of peace. Large numbers of Israeli and American Jews are convinced that there are realistic alternatives to the status quo that would enhance Israel's security and would avoid the demographic and other dangers or continuing an unavoidably hostile occupation.

"A position that calls for maintaining the status quo or the annexation of the occupied territories severely hampers the development of such alternatives."

~~A~~

h3l h/h

In releasing what he termed "this unprecedented policy statement, Mr. Mann described it as the product of a "careful, deliberate and responsible process." An 18-member AJCongress task force visited Israel in early July, he said, and during a week-long period held "intensive discussions on the subject with Israeli government officials, academics and foreign policy and defense experts representing the entire range of Israeli opinion." The statement was approved by the Congress' executive committee and adopted as a policy statement by its National Governing Council on Sept. 13.

Noting that the Congress had been established in 1918 "to carry forward the struggle for a Jewish homeland at the Versailles peace conference," Mr. Mann declared: "Now, once again, preserving the Jewish state must be our dominant purpose. For a great Jewish community like ours to be silent, to stand aside and simply observe such historical events unfold, would be unforgiveable.

"American Jewry must take part in the historical debate because on its outcome hangs the future of Israel and world Jewry."

The statement concluded: "We offer our view with a sense of modesty appropriate to our awareness that we are remote from accountability should our views prove wrong. Nevertheless, we are persuaded that the risks, both to Israel and ourselves, of announcing our views are far less than the risks of remaining silent and external to this historic debate."

The American Jewish Congress is composed of chapters across the country with a total of 50,000 members. It works to strengthen Jewish life, advance human rights and enhance the dignity and security of Jews at home and abroad.

*****

J

* 14568

3831/1
כנס

משרד החוץ-מחלקת הקשר
טודי ביותר

תאריך : 22.09.87
דף 1 מתוך
עותק 3 מתוך 22

* **
* **
* **

***
* חרזט: 9,14568*
* אל:המשרד*
* מ-:רוש,נר:450,חא:210987,חז:1900,דח:מ,טג:טב*
* נד:8*

* טודי ביותר/מיידי*

* אל: מנהל מז'חים*

* אלון ליאל*

* דע: היועץ המשפטי*

* מאח: מחני ורשינגטון*

* מיט*

* משיחה עם מקור במחמ'ד:-*

* א. האמריקנים שבעי רצון מההסכם על סכר מקארן בין טוריה
* וירון שנחתם לאחרונה והירדנים יודעים עמות אר'ה'ב
* זו. הם במחמ'ד, היוזעים על מגעים עם ירון לגבי חלקות
* מי הירמון, טורים ישראל לא תקופח בעקבות הסכם
* זה.

* ב. הרוזיון. המקור אמר טיעוניהם הרגילים נגד (ציון
* ששגרירותם בת'א ביקשה חוות דעת (משפטיות?) בענין
* ואלה טוס ניתנו. הביתן לדעת במה המדובר, בהקשר זה.
* המקור ציון שהן הירדנים רהן המצויט סכו אליהם בענין
* זה דאם לא ייעצו, הטנין עלול להזדרז כמו הדיון על
* חעלת הימים שהגיע ונשאר באר'מ שנים ארוכות.

* מתני.==*

* חפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,בירן,מצמא,ליאר,מזתים,טייבל,מינרבי,
* ר/מרבז

1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף מחודג לפים

סוג בטחוני סודי

דחיפות מיידי

תאריך/ז"ח 21 1730 ספטמבר

מס' מברק

460

המשרד

בטחון

447

1/7

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח- בטחון

נספח צה"ל

בית הנבחרים: נשק לסעודיה ולבחריין.

1. רצ"ב ניירות התדרוך שמרפי הפיץ ביום ה' בשיחותיו (מאחורי דלתיים סגורות) עם חברי בית הנבחרים.

2. העוזר הראשי של יו"ר הועדה לשירותים מזויינים דיבר ביום ו' עם "חוגים יהודיים" (לאחר הפגישה עם שולץ), ולהערכתו, העניין הולך לקראת פשרה. הוא מבין שחוגים אלה מייחסים חשיבות להוצאת טילי ה"מאבריק" מהחבילה, אך כשלעצמו חוזה מדוע נותנים עדיפות נמוכה יחסית לערכה להשבת הטנקים מדגם M-60. לדעתו, יש לייחס מידה שווה של חומרה וסיכון לערכות אלה (כמו המאבריקים).

3. ל"השכלתו" ובאופן אישי, ביקש לשמוע כיצד ישראל מדרגת את הפריטים שבחבילה. חזרת על עמדתנו העקרונית. ונמנעתי להיכנס לסרטגם.

למדו
אל"מ

מח 2
הח 3
דל 3
אלק 1
היו 1
ג 2
ה/ג 1
א 4
ה 4
ה 4

F-15 Attrition Aircraft Sale

447 - jmg

460 - p, 2/7

- o With Congressional approval, we sold the Saudis 60 F-15 C/D air defense fighters in 1978. Since then, they have lost four to accidents, two of which were replaced by attrition aircraft authorized in 1981. The initial sale of 60 F-15's in 1978 was based not only on our assessment of Saudi defensive needs, but also on our judgment that the aircraft did not present a threat to Israel. That judgment - now backed by 9 years of experience - remains valid today.
- o Two years ago, despite the Saudis' recognized need for 2 additional squadrons, the Administration was responsive to Congressional concerns and elected not to pursue a proposed sale of up to 48 additional F-15's. As result, the Saudis turned to Europe and bought 72 Tornados. Of these, 48 are ground attack variants, which we would not have sold.
- o We informed Congress in the 1987 Javits Report of our intent to sell 3 additional F-15 C/D's to replace planes lost through attrition - two were to replace aircraft already lost, and the other in anticipation of future requirements. At that time, we were unaware that the production would close by May 1988. We would like to contract to sell 12 - the number we now estimate the Saudis will need to replace losses throughout the lifetime of their F-15 fleet.
- o As our Gulf operations have expanded with the convoy protection, Saudi F-15's have taken on substantial new requirements in providing protective cover for U.S. AWACS missions over the Gulf. This will have an impact on the long-term attrition rates.
- o The compatibility of systems means we can readily provide the logistical support necessary to keep the Saudi F-15's fully operational.
- o The "reserve stock" of F-15's would remain in U.S. - at Saudi expense - until actually needed as replacements and maintain the Saudi force level at 60 planes. The Saudis will not have more than 60 F-15's in country at any one time, the number Congress approved for sale in 1978.
- o Estimated value of sale is \$502 million. We are asking for all 12 aircraft now because the F-15 C/D line is already closing, with the last aircraft to be completed in May 1988. After that, only the F-15 E ground attack variant will be produced. The 12 aircraft will be in the current C/D MSIP configuration.
- o Over the years, the Saudis have used the F-15 in a responsible and capable manner, providing the principal element in the defensive shield against Iranian air incursions against Saudi Arabia and other Gulf states. In 1984, a Saudi F-15 successfully downed an Iranian jet, putting an end to such Iranian incursions.

*

AGM-65D Maverick Missile

447 - jmgp

460 - P'

3/7

- o 30 Day formal notification for 1600 missiles (valued at \$360 million) was submitted to Congress on May 29, 1987. Notification was withdrawn on June 10, but the President promised to renotify at an appropriate time.
- o AGM-65 Maverick missile is a standoff air-to-ground munition first sold to Saudi Arabia in 1976 for use with the Saudi's F-5 aircraft. We previously delivered approximately 2,500 of the older "A" and "B" models to Saudi Arabia, which use a television guidance system. The majority of these missiles are now more than ten years old and will soon reach the end of their programmed service life.
- o After notifying Congress of the sale of 1600 additional AGM-65B's in 1984, the Saudi government requested that we substitute the newer "D" model for the "B". The "A" and "B" models are no longer being produced. The "D" model uses an imaging infrared (IIR) guidance system instead of TV. The rocket motor, warhead, and logistical support requirements are the same as for earlier models.
- o The AGM-65D, with its IIR guidance, would fill a critical void, expanding the F-5's capability to allow night engagements of mechanized and armored targets as well as command posts, radar sites, and communications facilities. The AGM-65D is also well suited for naval missions.
- o Although provision of "D" model provides an improvement in overall quality of Saudi Maverick inventory, it does not represent a significant increase in military capability for the Saudis.
- o The current sale is valued at \$360 million. The delivery schedule for the missiles coincides with the end of the shelf life for those delivered earlier. The weapon is produced by two U.S. contractors, Hughes Aircraft (Canoga Park, CA) and Raytheon (Bristol, TENN)

*

M-60 Tank Upgrade

447 | ing
460 -P

4/7

- o The Saudis have requested conversion kits to modify 150 M60A1 tanks to the M60A3 configuration. Estimated cost is \$120 million.
- o -- Saudis already have 100 M60A3's. Upgrading remainder of M60A1's will standardize force, easing training and support requirements. Saudis will not acquire any new capability.
- o Main elements in upgrade are:
  - Tank Thermal Sights, making possible target detection in darkness, fog, smoke, or rain.
  - A laser range finder which permits quicker target engagement.
  - An M21 Ballistics Computer which, working with Thermal Sight and Laser Rangefinder, provides more rapid target engagement and increased probability of first round hit.
- o It is important that the contract go through this year. The U.S. production line for upgrade kits will soon close, making subsequent orders much more costly and difficult to fill.

— * —

447 inc 7

460 p

5/7

M-992 Field Artillery Ammunition Support Vehicle (FAASV)

- o -- The BMY Division of HARSCO Corp., York, PA, has requested a license to commercially sell 93 M-992 Field Artillery Ammunition Support Vehicles (FAASV) to Saudi Arabia. The price of the proposed sale is \$62.7 million, making it notifiable to Congress under Section 36c of the Arms Export Control Act.
- o -- The M-992 FAASV was first deployed with the US Army in 1984. It was developed to provide a tracked, armored, automated ammunition transporter to support the M-109 Self-Propelled (SP) 155mm Howitzer. Built around the M-109 chassis, it can carry 93 155mm shells with propellant and fuses. It is designed to carry ammunition to M-109 SP Howitzers and transfer that ammunition under combat conditions. Because it shares a common chassis, engine, transmission, etc. with the M-109, it can be maintained and supported by the same logistics system already in place.
- o -- The M-992 does not represent a fundamentally new military capability. Rather, it provides a marginal boost to the effectiveness of M-109 SP artillery, particularly in the area of maintenance and servicing and in providing protection for the artillerymen. If acquired by the Saudi Land Forces, it will be used to replace trucks or other carriers currently used to transport ammunition to the M-109.
- o -- Saudi Arabia has ordered 117 M-109 SP Howitzers, most of which have already been delivered.

*

447 - ^{ping}
460 - P

Multi-stage Improvement Program (MSIP)
For Saudi F-15's

6/7

- o -- MSIP (em-sip) is a U.S. Air Force program which involves updating all F-15C/D's with up-to-date electronics. The purpose of MSIP is to improve reliability, reduce maintenance down-time, and simplify cockpit operations for the pilot.
- o -- We and Saudi Arabia would like to perform a similar upgrade for the Saudi F-15C/D fleet. Kits ordered now would not be available for installation until after 1992.
- o -- USG policy requires that, when we sell a major system such as F-15 to a foreign government, we should normally be able to provide support for the life of the system. Without MSIP, Saudi F-15's would no longer be compatible with those of the Air Force, making it increasingly difficult for the US Air Force to provide logistical support for the Saudi planes. The 12 attrition aircraft proposed for sale would be in the MSIP configuration.
- o --MSIP will not in itself markedly increase F-15 combat capability. It will improve the cockpit display, avionics reliability, and ease of maintenance.
- o --MSIP will not automatically provide the Saudis with the capability to arm the F-15 with additional weapons systems. While MSIP modifications would provide hardware changes necessary to accommodate advanced, "smart" weapons, F-15's could not carry these weapons until a separate software change was made. Such a modification would be the subject of a separate FMS contract.
- o --Total program cost for MSIP is estimated at \$300 million. Prime Contractor is McDonnell Douglas.

*

460 - P'

Stingers for Bahrain

447 - 1167

7/7

- o Bahrain has requested 16 Stinger launchers with 70 missiles. Estimated cost of missiles is around \$7 million. Since cost is below notification threshold of \$14 million, this sale, if authorized, would not require Congressional notification.
- o Bahrain would deploy missiles on its patrol craft and on land to protect important economic and political targets.
- o The Government of Bahrain feels that its rising profile as a supporter of U.S. naval operations in the Gulf has increased the likelihood of retaliatory air attack from Iran. Patrol boats are a particularly vulnerable target for Iranian planes, as are land targets such as refineries, Amir's palace, and harbor facilities.
- o We agree with GOB assessment of possible threat from Iran. Bahrain is only Gulf country which hosts operational US military forces; the Navy's Administrative Support Unit (ASU) presence in Bahrain is vital for maintenance of our logistics lifeline.
- o Bahrain has also contributed directly to counter-mine and escort operations, permitting increased port calls by USN ships, increased logistical activity ashore, and the siting of additional communications equipment.
- o Bahrain air defense has limited capability. F-5 fighters may not be able to respond fast enough to cross-Gulf attack; French-supplied Crotale missiles in fixed emplacements have limited flexibility. Stingers offer advantage of mobility and flexibility of deployment, complementing Crotale system and filling a gap in the Bahraini air defense system. US Navy also deploys Stingers on its smaller patrol craft in the Gulf.
- o In addition, sale of Stingers would be recognition of Bahrain's growing security relationship with us, and a statement of US confidence in Bahraini determination to resist Iranian pressure.
- o Stringent security measures will be required if sale occurs, and Bahraini personnel will be thoroughly trained in use of system. The security measures will provide for periodic physical inventory by USG personnel and accounting for all missiles sold to Bahrain.

*

סדרו

** יוצא **

**

**

**

הודם: 9,13418

אל: אתרנה/228, בוך/300, בריטל/258, האג/235, לונדון/325, מריס/521

רומא/280, מילנו/134, מזריד/217, ניקוסיה/165, ניוירובי/89,
 סינגפור/147, יאנקרה/102, קינשאסו/141, גנבה/268, וינה/307,
 אוסלו/149, ברן/162, קופנהגן/189, שטוקהולם/125, בנגקוק/309,
 טוקיו/272, קנברה/154, רוש/603, ווטבה/172, ניו/771, ביירס/412,
 לימה/130, מונטבידאו/122, מכסיקו/205, קרקס/224

מ-: המשרד, תא: 200987, זח: 1540, ידו: מ, סג:ט
 נד:ט

ר' 10 ר'

סדוי/מיורי

תדרון מודיעין מדיני שבועי (20.9.37).

1. הסכם בין המעצמות והשלכותיו האפשריות

א. שיחות שברנדנזה-שולץ שהתבולו בוויינגסטון הוכתרו, ככל הנראה, בהצלחה ומכוחות כי לשוי מעצמות-העל אינטרס פוליטי מובהק להצביע על הישגיות, גם כאשר מזוהר בחלק קטן ביותר מהנשק הגרעיני. יצויין שמבחינו בריה"מ ההסכם הנ"ל קוסם למדי, מאחר ואינו מבטל העליונות הקרובנציונלית שלה בזירה האירופאית ומעלה שאלות קשות לגבי עתיד נאט"ו.

ב. להערכתנו, ההסכם המוצע והנוסחה המתוכננת מהווים התחלה של תהליך הידברות בין-מעצמותיו שתוביל להיווצרות 'רוח' חדשה. יתכן כי רוח חדשה זו - ושמה גם על שאר הנושאים הכלולים בסדר היום של המעצמות - לרבות נושא המזה"ת (הן לגבי התהליך המדיני והן לגבי זמצב במפרץ) - עם זאת, ידוגש כי מעצמות-העל כחושות שלא להצניז פורמלית נושא ההתקדמות בתחום פירוק הנשק לשאר הנושאים הנזכרים (פתרון משברים אזוריים, זכויות אדם, בטיות בילטרליות). שתי מעצמות-העל מודעות היטב לפער המהותי בשמוזתיהן לגבי פתרון משברים אזוריים ובטרגיה זכויות האדם. לכן, סביר כי לא יתכן למחלוקת זו לטרפד אפשרות ההידברות בתחום הנשק הגרעיני.

1947
UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE
WASHINGTON, D. C.

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF AGRICULTURE
ON THE
PROGRESS OF THE
AGRICULTURAL
RESEARCH SERVICE
DURING THE
FISCAL YEAR
1947

משרד החוץ-מחלקת הקשר

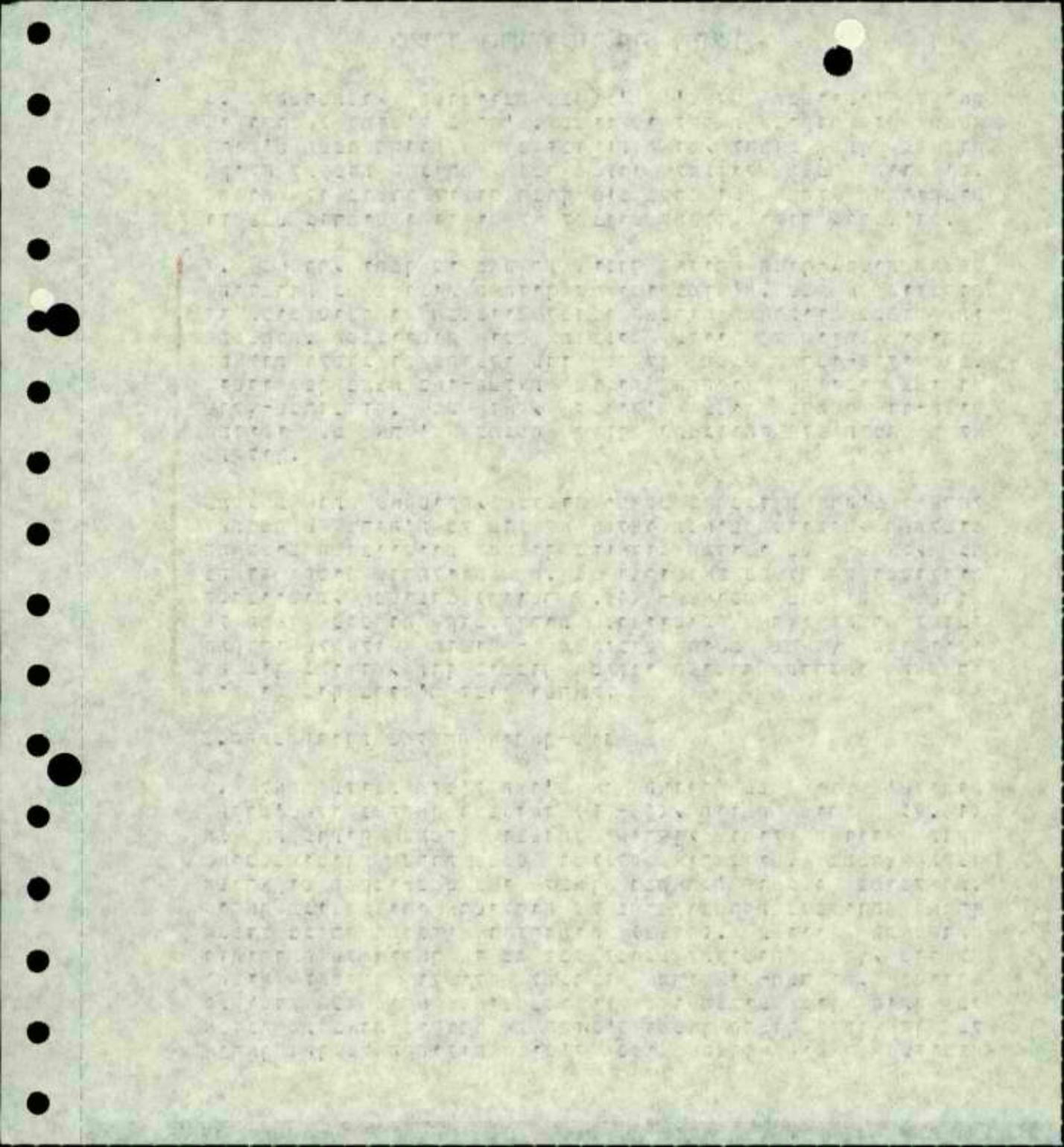
ג. להערכתנו, מעוניינת בריו"מ 'בשקט תעשייתית' לקראת ביקורו של המזכ"ל בארה"ב. סביר כי לקראת הביקור הזה תעשה בריו"מ מספר מחזרות בתחום זכויות האדם, לרבות מתן פרשנות מקילה לתקנות ההגירה, ובר שיעורי להגדיל מספר הירצאים. מחזרות אלו נועדו ליצור רצון טוב בקרב דעת הקהל האמריקנית ולשכנע גורמים יהודיים לא להפריע למהלך ביקור גורבצ'וב.

ד. כאמור, יתכן כי במסגרת שינוי האווירה הבין-גושית תועמק ההידברות גם בסוגיית התהליך המזיני במזה"ת. ספק אם הידברות זו תניב סיכומים מבצעיים לנוכח הפערים המהותיים בעמדת שתי המעצמות. הסובייטים אינם מוכנים עדיין להתייחס ישירות לשאלות ולסוגיות שהועלו עוד ומהלך מפגש מרבי-פוליאקוב. ביטוי לכך נמצא באי-העלאת סוגיית התהליך המזיני בשיחות שולץ-שברדנודה. עם זאת, לבויה"מ עניין בהמשך דו-השיח המזיני עם ארה"ב במגמה לרוך התנגדותה לשיתופה המלא בתהליך.

במסגרת אותה טאקטיקה, שנועדה יכרסם בהתנגדות ארה"ב וישראל לשתופה של בריו"מ כל עוד לא מולאו תנאים מסוימים, משתלבים המאמצים הסובייטיים להמשיך בדילוג המזיני עם ישראל, גם בהעדר יחסים פורמליים עמה. גם דורי ראש המשלחת הקונסולרית הסובייטית, אנטיםוב (רדיוטר 13.9) - שאינם פוסלים אפשרות של המשך נוכחות קונסולרית. נרבייטית בארץ מעבר למועד המקורי של שלושה חדשים - משתזבים היטב במאמץ הסובייטי להמגין גמישות, תוך ניפנוף בפייתוי השיפור ההדרגתי האפשרי ביחסים בין בריו"מ לבין ישראל.

2. ההתפתחויות במלחמת איראן-שיואק

א. לאחר עזיבת מזכ"ל האו"ם או האזור עם סיום שליחותו השלום של שוהראן ובגזאד (15-11), חידשה שיואק (16.9) את התקפותיה במפרץ ובערמק איראן, וחיל האוויר הוקף באינטנסיביות מטרת נפט רב-לולה איראניים. במפרץ תקפו העיראקים מחקני-נפט באי לבאן ובחארג' ופגעו במיכליות. איראן מגיבה בירי ארטילריה על ערים ומטרות כלכליות לאורך הגבול בגזרה המרכזית והדרומית (בצרה). תצוין התאפקותה ודהירותה של איראן עד כה בכל זנוגע לתקימות במפרץ, כדי לא להביא להטלמה ולעילה לתגובו אמריקאית-מערבית. הידוש התקימות מצו שיואק באינטנסיביות כזו מצביע בין היתר על אכזבה מתוצאות ביקורו של המזכ"ל ומכאן הרצון לחוץ הן על איראן והן על הקהילה הבינ"ל כדי שהנושא ישאר בעדיפות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עליונה.

ב. בדו"ח שהגיש המזכ"ל לחברו מועבי"ט (טרם מודפס רשמית) הוא מדרוה על התכנית (PLAN OF IMPLEMENTATION) שהגיש לשני הצדדים. היא זהה במרטייה לתכנית הכלולה בהחלטת מועבי"ט 598. מבחינת איראן ניטוח הדו"ח הוא חיובי היות והמזכ"ל מצוין בו בברור ש"איראן מקבלו את יישום החלטה 598 על בסיס גישה אינטגרטיבית שתכלול הפסקת אש בצעד ראשון". קביעה זו, מקשה על אלה הלוחצין לקבלת החלטה נוספת שתכלול שבקצרות, היות ואיראן אינה מוכנה כטרבנית וכדוחה את החלטה 598. דו"ח המזכ"ל מפתית, להשרותנו, את הסיכויים שמועבי"ט תקבל החלטה כזו עתה.

ג. יתרה מזו, איראן אמנם מדגישה את הצורך שיהיה קשר בין הפסקת-האש וקביעת האחראי לסכסוך, אך מביעה נכונות לשמור על הפסקת-אש בלתי מודמלית עד לתקבל הקביעה הנ"ל, קרי, יש כאן מבחינתה הצגת עמדה היכולה להתפרש כדצרון לש"מ וכהוכחה לגמישות. עיראק מצידה מדגישה שתסכים רק ליישום כולל של החלטה וצדאם חוסיין הודיע 19.91 שארצו דוחה כל נסיון לעשות בה שינויים. יצוין: שאיראן אינה מתייחסת לנושא סילוקו של צדאם חוסיין ומשטה ובטת' - תביעה שליוותה את תנאיה להסדר הסכסוך במשן תקופו ארוכה. ניתן לראות בכך עתה ויתור טקטי יותר מאשר ויתור מוחתי.

ד. במסגרת הפעילות המדינית האוטונומטיבית:

1. נשיא איראן ידביע בפני עצרת האו"ם ב-22.9.
2. שה"ח העיראקי ידביע בעצרת ב-25.9.
3. מרעצת הליגה המתכנסת היום ודוג שרי חוץ בתום 'האורכה' שנתנה לאיראן להודיע על קבלת 598, תקשה, אינא, לאור ההתפתחויו הנ"ל, לגבש עמדה חד-משמעית בעד ניתוח היחסיו הזימלומטיים של מדינות הליגה עם איראן.

מרבז

7.1

CONFIDENTIAL

The first part of the report covers the period from 1945 to 1947. It discusses the initial stages of the program and the early work done in the field of atomic energy. The report mentions the discovery of the neutron and the subsequent development of the atomic bomb. It also discusses the work done on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The second part of the report covers the period from 1948 to 1950. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The third part of the report covers the period from 1951 to 1953. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The fourth part of the report covers the period from 1954 to 1956. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The fifth part of the report covers the period from 1957 to 1959. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The sixth part of the report covers the period from 1960 to 1962. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The seventh part of the report covers the period from 1963 to 1965. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The eighth part of the report covers the period from 1966 to 1968. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The ninth part of the report covers the period from 1969 to 1971. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

The tenth part of the report covers the period from 1972 to 1974. It discusses the continued work on the development of nuclear reactors and the production of plutonium. It also discusses the work done on the development of nuclear weapons. The report mentions the development of the hydrogen bomb and the work done on the development of nuclear power. The report concludes that the program has been successful in its primary objective of developing a nuclear weapon.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהם, שהבט, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, דס, אמך, הסברה, מעת,
משב, תרבות, אכב, כלכליתא', כלכל יוב', טקס, קונס, הזרנה, מחע, מקצב,
ארבל, 1, ארבל, 3, משפט, תפוצות, מרנ, נאור, אוקיאניה, מצרים, מצבא, אירא,
אירב, אסיה, מאנ, אמלט, מזתים, ארבי, 2, אירג, מתאסשטחים, לוברני

3832/2.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

C101343C.C21
*****

*** סודי ביותר ***
*****
<-- <-- יוצא --> -->

עו"תק 3 מתוך 13
*****
עמוד 1 מתוך 1

אל: ווש, נר: 616, מ-: המשרד,
דח: מ, סג: סב, תא: 200987, זח: 1916

מידי/סודי ביותר

אל: וושינגטון, השגריר

עיסקות נשק. לשלנו נר 552.

בסיפא של סעיף ב', המשפט האחרון צריך להיות "ואינני אומר
זאת כדי לרמוז על "DEALS"
אתנו להסדר הנושא, שכן אין כוונה כזאת.
לכן אנו ממשיכים בהתנגדות לעיסקות הנשק".

רובינשטיין

תפ:
שהח, רהמ, שהבט, מנכל, בירן, מזכיר ההמשלה*

מחלקת הקשר ניו-יורק

טופס מברק

טלוג כסחובני:

7/12
מס' :
מס' :

20630

תז"ח:

א ל : המשרד

נר :

0513

ר ע :

מאת : יהונתן, ניו יורק

מע"ה, דני: מצפ"א

Soviet Tells U.S. It Plans to Ease Laws Curbing Jewish Emigration

DAVID K. SHIPLER

WASHINGTON, Sept. 19 -- Soviet officials told the United States this week that several important regulations used to prevent Soviet Jews from emigrating were being eased, and that an amnesty was possible for some political and religious prisoners, according to Richard Schifter, Assistant Secretary of State for Human Rights and Humanitarian Affairs.

In addition, he said in an interview, "I was left with the impression that the abuse of psychiatry was being ended."

No Increase Is Promised

He noted that the Soviet authorities announced several weeks ago that psychiatric hospitals now under the jurisdiction of the Ministry of Internal Affairs, which is also in charge of the police, were being transferred to the Ministry of Health, where they may be less useful for incarcerating dissidents.

But Mr. Schifter added that the Russians had made no commitment to increase the rate of emigration by Jews. Since April, about 800 Jews have been permitted to leave each month, more than during recent years but consider-

ably fewer than the 51,000 who left at the peak of emigration in 1979.

The issue has enormous political weight in Soviet-American relations. It was raised this week by both President Reagan and Secretary State George P. Shultz during their talks with Soviet Foreign Minister Eduard A. Shevardnadze in Washington. Detailed discussions were held by a special Soviet-American working group on human rights, led by Mr. Schifter and Yuri Reshetov, a deputy director of the Soviet Foreign Ministry's department of humanitarian and cultural affairs.

Rights organizations have already begun planning large demonstrations for the expected visit here by Mikhail S. Gorbachev, the Soviet leader, later this year for a summit meeting with Mr. Reagan. Signals and hints of improvement in the rights field, such as those provided this week, and some gestures expected in the cases of a few prominent individuals are seen by American officials as part of a Soviet effort to defuse some of this protest.

Mr. Schifter and others in the State

Continued on Page 23, Column 1

על פי דיווח

אישור:

שם השולח:

תאריך:

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including the date 20.9.87 and various illegible signatures.

Department regard the Soviet steps as part of a mixed picture.

"You can see both the movement and the limits of the movement," said Mr. Schifter, who took pains to dissociate himself from any notion that Mr. Gorbachev was engaged in a revolution of democratization.

"They're going to take certain steps that will significantly ameliorate conditions without in any way changing the fundamental Leninist structure of the state," he said, adding that the hierarchy of power would not change.

For example, Mr. Schifter reported,

Soviet officials said that in their current revision of the criminal code, they were considering a repeal of Article 190-1 on "anti-Soviet defamation," which has often been used against dissidents. An amnesty might also be given those serving sentences under that law.

But a harsher measure would stay on the books, Mr. Schifter was told. This is Article 70, providing a maximum sentence of seven years in prison and five in exile for "anti-Soviet agitation and propaganda."

Soviet officials also predicted that other statutes would be eased.

"The impression we were left with is

that they are going to relax on the code sections which make it a crime to engage in unauthorized religious activity," Mr. Schifter said. "They may amend the criminal code and may grant amnesty to people convicted under these sections."

The Soviet authorities have long used psychiatric hospitals to imprison political dissidents and complaining workers, but Mr. Schifter said, "I was left with the feeling that that was really moving."

He said he had told Soviet officials that he hoped that "sluggish schizophrenia," an all-purpose diagnosis used to incarcerate dissidents, would

be stricken from the list of diseases.

Soviet officials indicated that changes were coming in the emigration procedures, he said.

Would-be émigrés are often refused exit visas because they are deemed to possess state secrets or because a relative who is staying behind declines to sign a statement of permission. The authorities were blocking the departure of one man and his family because his daughter-in-law's mother refused to let her leave, Mr. Schifter said.

"They indicated that there may be a relaxation in the veto power of relatives," he said.

"One area I believe there will be movement," he added, "is in the area of secrecy determination." The Soviet authorities have so broad a definition of secrecy that one man, for instance, was turned down because he had built

swimming pools for army officers' clubs.

But Mr. Schifter said a review commission recently established in the Presidium of the Supreme Soviet seemed to give some hope of progress in this regard. Soviet officials told him that the commission had reversed visa denials in 12 cases, and that many of the broad secrecy decisions were being made by over-zealous, lower-level bureaucrats.

Foreign Minister Shevardnadze also alluded to this in his news conference Friday, when he said: "The fact that this commission has to do a great deal of work means that we do have some bureaucrats remaining. However, my partners here in America have agreed that bureaucrats also exist in this country."

Mr. Schifter said Soviet officials had not addressed restrictions built into a new emigration law that went into effect this year. The measure limits emigration to those with immediate family members abroad, which human rights campaigners estimate eliminates about 90 percent of the Jews who have expressed an interest in leaving.

The Soviet authorities are now reviewing cases of those previously refused exit visas, and Mr. Schifter said an average of 80 percent of the 800 Jews who are leaving each month fall into that category. Only 20 percent are new applicants, raising fears among American officials that once the estimated 10,000 to 11,000 "refuseniks" are processed, most new applicants will be refused and emigration will again fall to a trickle.

2/2
513

סוג בטחוני

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מבדק

417/409 - 2/3

אשר לכוחות הקונבנציונליים הנושא עליה בשיחות מקבילות בין השגרירים לדגאר וויניבצקי. באשר ל- SDI, הסובייטים לא ביקשו לציין זאת בהודעה הנושא הועלה בשיחות ואין מורגש שינוי בגישה הסובייטית בעניין.

ההסכם הוא הסכם בפני עצמו ואינו הסכם ביניים. הבעיות העקרוניות נפתרו ונשארו פתוחים ה- VERIFICATION ולו"ז ההשגדה.

הצוות שדן כלל את גפני מהפנטגון והיה צוות מצומצם. הרבה שיחות היו בארבע עיניים. הציפיות הן שמעתה והלאה השיחות יהיו יותר אינטנסיביות ועל רמה גבוהה יותר. נשימת ההישגים הינה אמביציוזית בשטח הבילטרלי.

ב. פסגה. תקיים. פאריס אמר שהיה מופתע שהתקיים ושהסובייטים היו מוכנים להחייב (לא דובר על חקונ) והשאלה היא מתי. אין התניה לקיום הפסגה אך יש הנחה שמספר דברים יקרו עד לקיומה.

ג. עניינים איזוריים. התקיימה שיחה בח שלוש שעות שעיקרה אפגניסטאן ו-20 דקות על שאר האזורים איראן - עיראק ושאלת ניקרגואה (מנהל מח' ישראל הודה לנו שלא שאלנו אם שאלת סכסוך ישראל-ערב הועלה; כי הוא לא הועלה). נושא ניקרגואה עלפ ככ שה"ח הסובייטי נוסע לאמלי"ט. המזכיר וקרלוצ'י. (שהשתתף במרבית השיחות) הבהירו לפי הקדים הידועים, ללא כניסה לפרטים. אשר לסכסוך איראן - עיראק היה קשה לנהל שיחה כי היא התקיימה ביום שמזכ"ל האו"ם חזר מהאזור ובטרם הגיש דווחו. הסובייטים ציינו שאינם מתנגדים להחלטה שנייה של מועבי"ט אך יש קודם לכן למצות היטב את הראשונה ויש להבטיח מראש שההחלטה השנייה אכן תצליח. פאריס הוסיף ע"ש כאו חוסר בהירות מהצד הסובייטי, אם כי הסובייטים הנו שוחפים לדאוג ארה"ב לגבי הקרע. נושא המוקפים לא הועלה בשיחות ועניין אספקת הנשק הועלה חטופות על ידי שה"ח הסובייטי שאמר שהסובייטים מסרו לאריאנים שהם ממשיכים לספק נשק לעראקים.

באשר לאפגניסטאן לא נקבע מועד להוצאת הכוחות. לא נקבע כל לוי"ז לשיחות רגיונליות, רק לגבי הקריבים-נקבע לאוקטובר. פאריס הפנה אותנו לדברי המזכיר במסיבת העיתונאים שהשיחות היו ה- FRANKFURT. איכותם הייתה טובה יותר. האמריקנים הגישו לסובייטים רעיונות והורגש שיח חיפושי דרך אצל הסובייטים אך טרם הגיען להחלטה.

טופס מברק

דף 3 מתוך 3 דפים

סדרג נסחוני

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

147/409

3/5

נושא ז"ח: כיון שיחנות על כר נביתו לחלק השיחות לשניים. דיון מפורט על מקרים ספציפיים

וקטיגוריות של אנשים (אסירים, פרטים של איחוד משפחות וכד'). בעניין זה הוגשו רשימות.

וכן שיחות כלליות לשכנע הסובייטים לערוך שינוי מן היסוד בדברים כמו ה- *criminal codes*

שה"ח הסובייטי ענה על כך תחת הכותרת "דמוקרטיזציה" בבריה"מ ותאר התהליך והקשיים. שה"ח התלונן

על נכירוקראטיסם ^{האלימים} בשיחה הפעם היה שה"ח הרבה יותר כללי והיה בו מעין *non-chalance*

שקול. שה"ח אמר שאין הם מתבישים לטפל בנושא ביחיה לכך FOLLOW-UP בחודשים הקרובים.

ה. נושאים אחרים שהועלו. משרדי השגרירות והדבר הנעלה בפגישת עם הנושא. לסובייטים

לא היה ספק עוד לפני בואם שהנושא יועלה. מקווים שהמגעים בעניין יהיו מוצלחים.

עד כאן. התדרוך ארך כ- 40 דקות. הסיני התעניין בעיקר בפירוק נשק ובשאלת אפגניסטאן והסקנדינבים

הרבו לשאול בעניין פרוק הנשק.

שבת שלום.

חתימי

3831/3

משרד החוץ - מחלקת הקשר

D233214C.C18
*****

*** סודי ביותר ***
*****
--> -- יוצא --<

עותק 3 מתוך 12
*****
עמוד 1 מתוך 2

אל: וווש, נר: 552, מ-: המשרד,
דח: מ, סג: סב, תא: 180987, זח: 1600

סודי ביותר/מידי

אל: וושינגטון, השגריר,

דע: מימי רהימי ושהיח, שהביט. למכותבים בלבד.

עיסקות נשק.

א. יוז הממונה האמריקני שאלני בנושא זה בעקבות פרסומים על
התייעצויות שרים וכדומה נוכח צפויים להתייחסות לפניית מרפי
ופוקרינג.

ב. אמרתי שבעקבות התייעצויות בדרג המדיני הנוגע
בדבר, עמדת ישראל, היא, ראשית, כי גישתנו המקובלת לא
נשתנתה, דהיינו אנו מתנגדים לאספקת נשק למדינות שבמצב מלחמה
עמנו, והסעודים לא עשו מבחינתנו דבר שיצדיק שינוי בקו זה.
שנית, העיסקות כוללות פריטים שהם סיכון רב מבחינתנו כמו
ה"מאבריקי", ה"סטינגר" ועוד, ואינני אומר זאת כדי לרמוז
על "עיסקות" שכן אין כוונה כזאת. לכן אנו ממשיכים בהתנגדות
לעיסקות.

ג. אמר כי היו פירסומים על החלטות שבאילו נאמר לידידינו שלא
מתנגדים ממש או לכל, ואמרתי כי אין יסוד לעמדה כזאת, וכי
העמדה דלעיל תימסר למי שישאל עליה.

ד. לידיעתכם: החומר מבוסס על סיכום בהתייעצות בדרג המדיני
הבכיר בעניין זה שלפיו אל לנו לסטות מעמדתנו הקבועה ואין זה
רצוי להיכנס לפיצול התייחסותנו. עם זאת, בקונגרס יש להסביר, אם
נשאל, מהם עיקרי התנגדותנו לסוגי הנשק הבעייתיים, ההתנגדות היא
עקרונית, ובצדה יובאו ה"מאבריקי" וה"סטינגר".
כדוגמאות, וכמובן אנו נקבע לפי צרכינו את פרופיל
הפעילות. המטרה היא גם לא להחליש את תומכינו בקונגרס
המתנגדים לעיסקות.

רונשטיין.

א/ם

משרד החוץ - מחלקת הקשר

C233214C.C18
*****

*** סודי ביותר ***
*****
<-- <-- יוצא --> -->

עוֹתֵק 3   מֵתוֹךְ 12
*****
עֵמוּד 2   מֵתוֹךְ 2

תפ: שהח, ריהמ, שהבט, מנכל, בירן*